

คำนำ

การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตพื้นที่ป่าไม้ เป็นภารกิจหลักที่มีสำคัญในการควบคุมดูแล และอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ เนื่องจากทรัพยากรป่าไม้นับว่ามีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยมิได้คำนึงถึงการสูญเสียหรือผลกระทบต่างๆ โดยเฉพาะในด้านสิ่งแวดล้อม ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง กรมป่าไม้จึงจำเป็นต้องมีการกำชับดูแลงานด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลักเกณฑ์ ระเบียบ นโยบาย มติคณะรัฐมนตรี และกฎหมายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน มีความยุ่งยากสลับซับซ้อนมาก เพื่อให้การยื่นเรื่องขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย เพื่อการใช้พื้นที่รูปแบบต่างๆ ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีความชัดเจน ถูกต้อง สะดวก รวดเร็วต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และการให้บริการประชาชน กรมป่าไม้จึงได้มอบหมายให้กลุ่มงานอนุญาตใช้ประโยชน์ป่าไม้ กองการอนุญาต รวบรวมและจัดทำคู่มือการดำเนินการพิจารณาอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านนี้ ตลอดจนประชาชน จะได้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ระเบียบและกฎหมาย ตลอดจนนโยบายและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

กรมป่าไม้หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ผู้ขอใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ ตลอดจนประชาชนที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ นโยบาย มติคณะรัฐมนตรี และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จะได้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และเป็นประโยชน์จากคู่มือนี้ด้วย

กรมป่าไม้
กันยายน 2551

สารบัญ

	หน้า
1. การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 13 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ส่วนราชการขอใช้พื้นที่)	4
2. การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (เอกชนขอทำเหมืองแร่ และอื่น ๆ)	9
3. การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ขอศึกษาวิจัย)	22
4. การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ขอผ่านทางหรือปล่อยสัตว์เลี้ยง)	27
5. การดำเนินการขออนุญาตตามความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	30
6. การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ขอปลูกป่าหรือไม้ผลยืนต้น)	32
7. แผนภูมิ แสดงขั้นตอนการขออนุญาตฯ ตามมาตรา 13 ทวิ	39
8. แผนภูมิ แสดงขั้นตอนการขออนุญาตฯ ตามมาตรา 16 (เพื่อการทำเหมืองแร่และกิจการเกี่ยวเนื่อง)	40
9. แผนภูมิ แสดงขั้นตอนการขออนุญาตฯ ตามมาตรา 16	41
10. แผนภูมิ แสดงขั้นตอนการขออนุญาตฯ ตามมาตรา 17	42
11. แผนภูมิ แสดงขั้นตอนการขออนุญาตฯ ตามมาตรา 18 (การผ่านทาง)	43

12. แผนภูมิ แสดงขั้นตอนการขออนุญาตฯ ตามมาตรา 18 (ปล่อยสัตว์เลี้ยง)	44
13. แผนภูมิ แสดงขั้นตอนการขออนุญาตฯ ตามมาตรา 19	45
14. แผนภูมิ แสดงขั้นตอนการขออนุญาตฯ ตามมาตรา 20	46
15. แผนภูมิ แสดงขั้นตอนการขออนุญาตฯ ในเขตป่าตามมาตรา 4(1) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (เพื่อทำเหมืองแร่และกิจการที่เกี่ยวข้อง)	47
16. แผนภูมิ แสดงขั้นตอนการขออนุญาตฯ ในเขตป่าตามมาตรา 4(1) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 (ยกเว้นการทำเหมืองแร่)	48
17. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 (ตามมาตรา 13 ทวิ)	50
18. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 (ตามมาตรา 16)	61
19. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 (ตามมาตรา 17)	91
20. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการใช้ประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องการเข้าไป การผ่าน หรือการใช้ทาง และการนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยง ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 (ตามมาตรา 18)	102
21. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 (ตามมาตรา 20)	109

การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 13 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การขออนุญาตตามระเบียบฯนี้ ผู้ขออนุญาตจะต้องเป็นส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ เท่านั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐต่างๆ เช่น ก่อสร้างสถานที่ราชการ, โรงเรียน, ถนนหรือทาง, อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น แต่หากกิจกรรมที่ขออนุญาตฯ ได้ถูกกำหนดไว้ในระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เช่น การสร้างวัด รวมตลอดถึง การจัดที่ดิน โดยส่วนราชการต่างๆ ให้ดำเนินการตามระเบียบฯ ดังกล่าว

การดำเนินการตามระเบียบฯ จะต้องดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้ขออนุญาต

1.1 จะต้องกรอกข้อมูลในแบบคำขออนุญาต (ปส.17) ให้ครบถ้วนถูกต้อง โดยจำนวนเนื้อที่ที่ขออนุญาต จะต้องขอใช้พื้นที่ในจำนวนเนื้อที่ที่จำเป็นต้องใช้ประโยชน์จริงเท่านั้น

1.2 แนบเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขออนุญาต ได้แก่

- รายละเอียดโครงการ แบบแปลน หรือแผนผังโครงการ หรือกิจกรรมที่ขออนุญาต และอื่น

- แผนที่แสดงจุดที่ตั้งบริเวณที่ขออนุญาต (แผนที่สังเขปและแผนที่ระวาง)

- หนังสือมอบอำนาจ

- สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัว (ผู้มอบและผู้รับมอบอำนาจ)

- ความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบันทึกยินยอมแก้ไขปัญหาราษฎร หรือปัญหาใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตด้วยตนเอง

- การขอใช้พื้นที่ที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาใด จะต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนว่า มีความเหมาะสมแล้ว เช่น การสร้างเตาเผาขยะ หรือที่ฝังกลบขยะมูลฝอย จะต้องให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาความเหมาะสมก่อนด้วย

- กรณีการขอใช้พื้นที่มากกว่า 20 ไร่ ให้แนบรายงานเหตุผลและความจำเป็นในการขอใช้พื้นที่ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากเจ้าสังกัดระดับกระทรวง

1.3 ยื่นเรื่องราวคำขออนุญาตพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทองที่

1.4 ชำระเงินค่าธรรมเนียมแบบพิมพ์คำขอ (ฉบับละ 1 บาท)

1.5 นำเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพพื้นที่บริเวณที่ขออนุญาตตามกำหนดนัดหมาย

1.6 ดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือทางราชการกำหนดให้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

2. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

2.1 ตรวจสอบคำขออนุญาตพร้อมเอกสารประกอบ หากไม่ครบถ้วน แจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบโดยทันที

2.2 รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดและประสานงานกับสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้เพื่อนัดหมายผู้ขออนุญาตทำการตรวจสอบพื้นที่

2.3 ตรวจสอบสภาพพื้นที่ให้ได้รายละเอียดข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในแบบรายงานการตรวจสอบสภาพป่า (ปส.18) หากพื้นที่ที่ขออนุญาตเป็นพื้นที่ทับซ้อนหรือคาบเกี่ยวกับพื้นที่ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ให้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมตรวจสอบยืนยันและให้ความเห็นประกอบการพิจารณาด้วย รวมทั้งให้จัดทำเอกสารประกอบการรายงาน เช่น

- ลงตำแหน่งแสดงบริเวณพื้นที่ที่ขออนุญาตในแผนที่ท้ายกฎกระทรวงแผนที่ 1:50,000 แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน แผนที่กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ

- จัดทำแผนที่มาตราส่วนที่เหมาะสม แสดงบริเวณที่ขออนุญาต พร้อมลงค่าพิกัดทางภูมิศาสตร์ที่ได้จากเครื่อง G.P.S.

- ให้มีการถ่ายภาพสีแสดงบริเวณพื้นที่ทำการตรวจสอบสภาพป่า โดยถ่ายภาพตรงกลางแปลงที่ขออนุญาต และกระจายออกทั้ง 8 ทิศ รวมแล้วไม่น้อยกว่า 9 ภาพ

- ความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบสภาพป่าว่า ควรอนุญาต หรือไม่ ควรอนุญาต เนื่องจากเหตุผลใด (เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบสภาพป่าจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป)

- เป็นพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ที่มีการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้พื้นที่ไว้อยู่ก่อนแล้วหรือไม่ หรือเป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตเดิมได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือแล้ว (ให้แนบหลักฐานประกอบ)

2.4 รายงานผลการตรวจสอบสภาพป่า พร้อมทั้งให้ความเห็นประกอบต่อจังหวัดหรือหัวหน้าสำนักงานป่าไม้สาขาจังหวัด ภายใน 30 วัน เพื่อพิจารณาและทำความเห็นเสนอกรมป่าไม้ต่อไป

3. หลักเกณฑ์ นโยบายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

3.1 หลักเกณฑ์ตามระเบียบฯ กำหนดว่าพื้นที่ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ จะต้องเป็นพื้นที่ ดังนี้

- ไม่เป็นพื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้
- ไม่อยู่ในพื้นที่กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ
- ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความ

เห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ป่านั้นตั้งอยู่

3.2 นโยบาย

- ให้หลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนป่าของรัฐ
- ให้หลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ติดอยู่ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อการ

อนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535

- กรณีพื้นที่ที่ขออนุญาตติดอยู่ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 ให้ดำเนินการ ดังนี้

1. ให้ตรวจสอบว่าพื้นที่ที่ขออนุญาตเป็นพื้นที่ที่ได้ส่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม รับไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินหรือไม่ หากเป็นพื้นที่ส่งมอบ ให้ตรวจสอบด้วยว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่สมควรที่จะนำไปปฏิรูปที่ดิน ซึ่งอยู่ในข่ายที่จะต้องกันคืนกรมป่าไม้อย่างไร หรือไม่ ให้แนบหลักฐานการกันคืนด้วย

2. กรณีเป็นพื้นที่ที่กรมป่าไม้มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนำไปปฏิรูปที่ดิน และได้กันกลับคืนกรมป่าไม้ หากมีผู้มาขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน และที่ดินนั้นยังไม่พ้นสภาพการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ต้องได้รับหนังสือยืนยันจากสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ว่าไม่ประสงค์จะนำพื้นที่ดังกล่าวไปดำเนินการปฏิรูปที่ดิน

- ผู้ขออนุญาตจะต้องเป็นต้นสังกัดของหัวหน้าส่วนราชการ หรือจะต้องมีหลักฐานการมอบอำนาจจากต้นสังกัดให้เป็นผู้ยื่นคำขอแทนด้วย

- การพิจารณาให้ความเห็นของจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ลงนามเสนอความเห็นชอบเรื่องราวการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าไม้

- การพิจารณาเรื่องราวการขอใช้พื้นที่เพื่อก่อสร้างโรงเรียน ระดับประถมศึกษา ให้พิจารณาในเนื้อที่ไม่เกิน 25 ไร่ และระดับมัธยมศึกษา เนื้อที่ไม่เกิน 50 ไร่

- การพิจารณาเรื่องราวการขอใช้พื้นที่เพื่อก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดเล็ก ให้จังหวัดเป็นผู้ยื่นเรื่องราวคำขอ

- การตรวจสอบและพิจารณาเรื่องราวคำขอใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้
ทุกลักษณะ เจ้าหน้าที่ผู้ออกไปตรวจสอบสภาพป่าในครั้งแรก ต้องใช้ดุลยพินิจโดยยึดหลักการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าไม้ประกอบการพิจารณาด้วย โดยไม่จำเป็นว่าเมื่อผู้ขอยื่นคำขอมาในเนื้อที่เท่าใดแล้ว ต้อง
อนุญาตให้ในเนื้อที่เท่า่นั้น หากเห็นว่าพื้นที่ที่ขออนุญาตบริเวณใดมีไม้ที่มีขนาดความโตตั้งแต่ 50-100 ซม.
หรือมีลูกไม้ขนาดเล็กขึ้นอยู่หนาแน่น ก็ไม่ควรพิจารณาอนุญาต หรือหากจะอนุญาตก็พิจารณากันพื้นที่
บริเวณดังกล่าวออก โดยให้ระบุไว้ในแผนที่แสดงจุดที่ตั้งให้ชัดเจนด้วยว่า ส่วนใดที่กันออก เนื้อที่เท่าใด
เหลือพื้นที่ที่เห็นควรอนุญาตได้เนื้อที่เท่าใด พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นประกอบด้วย

3.3 มติคณะรัฐมนตรี

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2511 ข้อ 1 กำหนดว่า
บริเวณป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หากทบวงการเมืองใดประสงค์ที่จะเข้าใช้
ประโยชน์โดยไม่ตัดพื้นที่ที่ขอใช้ประโยชน์ออก ให้เป็นอำนาจของกระทรวงเกษตร (ปัจจุบันเป็นกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณานุมัติได้ โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2523 เห็นชอบตามที่
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ กรณีมีส่วนราชการใดเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ก่อนได้รับอนุญาต
ซึ่งเป็นการปฏิบัติไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ ให้กรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายโดย
เด็ดขาด โดยการเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ของส่วนราชการต่างๆ ทุกกรณี จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยว
กับป่าไม้ โดยจะต้องได้รับอนุมัติให้ใช้พื้นที่จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันเป็นกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) เสียก่อนจึงจะเข้าไปดำเนินการได้

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528 กำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีการในการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำปิง-วัง

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2529 กำหนดหลักเกณฑ์และ
วิธีการในการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ และข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ ยม-น่าน

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2529 ให้หลีกเลี่ยงการสร้าง
ทางผ่านเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตอุทยานแห่งชาติ เว้นแต่กรณีจำเป็น
อย่างยิ่งที่ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ ให้ความกว้างของทาง รวมแล้วไม่เกิน 20 เมตร

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2531 กำหนดชั้นคุณภาพ
ลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำมูลและชี

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 กำหนดชั้นคุณภาพ
ลุ่มน้ำภาคใต้ และข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 ให้ระงับการใช้
ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยเด็ดขาด โครงการที่สามารถจะดำเนินการในเขตพื้นที่ป่าชายเลนได้ จะต้อง
เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม 2543

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2534 กำหนด
ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคตะวันออก และข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 จำแนกเขต
การใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ เป็น 3 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (โซน C), พื้นที่
ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (โซน E) และพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม (โซน A)
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2536 อนุมัติผ่อนผันให้ส่วน
ราชการที่ดำเนินการตามโครงการพระราชดำริและโครงการเพื่อความมั่นคง เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าที่
ขออนุญาตได้เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน จนกว่าจะได้รับอนุญาตตามระเบียบและกฎหมายที่ว่าด้วยป่าไม้
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2537 อนุมัติในหลักการให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้อนุญาตให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การของรัฐ
เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม
เพื่อดำเนินการตามโครงการที่มีความสำคัญของชาติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หรือเป็นการดำเนินการตาม
โครงการพระราชดำริ และพื้นที่นั้นไม่ขัดกับหลักเกณฑ์ตามระเบียบ กฎหมาย และมติคณะรัฐมนตรีอื่นใดที่
เกี่ยวข้องที่ได้กำหนดทางปฏิบัติไว้แล้ว โดยให้หน่วยงานเจ้าของโครงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผล
กระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการตามโครงการประเภทต่างๆ ตามแนวทางปฏิบัติที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติได้กำหนดไว้ เพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เป็นรายๆ ไป (ปัจจุบันได้ออมาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)
ก่อนที่จะอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม (ปรับปรุงโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่
9 พฤษภาคม 2538 และทบทวนโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2538)
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 กำหนดชั้นคุณภาพ
ลุ่มน้ำภาคตะวันตก ภาคกลาง และลุ่มน้ำป่าสัก และการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคเหนือและภาคตะวันออก
เฉียงเหนือส่วนอื่นๆ (ลุ่มน้ำชายแดน)
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2539 ให้ส่วนราชการและ
หน่วยงานของรัฐ ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2532 (ที่ให้หลักเลียงการใช้พื้นที่
ลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1) โดยเคร่งครัด และให้สำรวจ หากมีส่วนราชการหรือหน่วยงานหรือบุคคลใดเข้าใช้พื้นที่ลุ่ม
น้ำชั้นที่ 1 เอ โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างจริงจัง

การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การขออนุญาตตามระเบียบฯนี้ ผู้ขออนุญาตซึ่งเป็นส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ ต้องยื่นคำขอตามแบบ ป.ส. 20 หากเป็นบุคคลธรรมดา (มีสัญชาติไทยและบรรลุนิติภาวะแล้ว) หรือนิติบุคคล (จดทะเบียนในประเทศไทยและมีผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนของนิติบุคคล ต้องมีสัญชาติไทยเกินสองในสามของจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน และต้องถือหุ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมด) ต้องยื่นคำขอตามแบบ ป.ส. 21 โดยมีวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบฯ ดังกล่าว

การดำเนินการตามระเบียบฯ จะต้องดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้ขออนุญาต

1.1 จะต้องกรอกข้อมูลในแบบคำขออนุญาต (ป.ส.20 หรือ ป.ส. 21 แล้วแต่กรณี) ให้ครบถ้วนถูกต้อง สำหรับกรณีการขออนุญาตเพื่อสร้างวัดหรือสำนักสงฆ์ จะต้องให้ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นผู้ลงนามในคำขออนุญาต เท่านั้น โดยจำนวนเนื้อที่ที่ขออนุญาต จะต้องขอใช้พื้นที่ในจำนวนเนื้อที่ที่จำเป็นต้องใช้ประโยชน์จริงเท่านั้น และจะต้องเป็นไปตามที่ระเบียบฯ กำหนดไว้

1.2 แนบเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขออนุญาต ได้แก่

- คำชี้แจง เกี่ยวกับเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขออนุญาต
- รายละเอียดโครงการ แบบแปลน หรือแผนผังโครงการ หรือกิจกรรมที่ขออนุญาตและอื่นๆ
- แผนที่แสดงจุดที่ตั้งบริเวณที่ขออนุญาต (แผนที่สังเขปและแผนที่ระวาง)
- หนังสือมอบอำนาจ
- สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัว (ผู้มอบและผู้รับมอบอำนาจ)
- สำเนาหลักฐานการจดทะเบียนนิติบุคคล หรือหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล
- ความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบันทึกยินยอมแก้ไขปัญหาราษฎร หรือปัญหาใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตด้วยตนเอง
- กรณีส่วนราชการขอใช้พื้นที่มากกว่า 20 ไร่ ให้แนบรายงานเหตุผลและความจำเป็นในการขอใช้พื้นที่ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากเจ้าสังกัดระดับกระทรวง

- เงินมัดจำค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตหรือหนังสือคำประกันของธนาคารที่เชื่อถือได้ ตามจำนวนเนื้อที่ที่ขออนุญาต ในอัตราเท่ากับอัตราค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ

- รายงานลักษณะทางธรณีวิทยาแหล่งแร่ (กรณีขออนุญาตเพื่อการทำเหมืองแร่)
- ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการฯ จากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรณีขออนุญาตเพื่อการทำเหมืองแร่หรือกิจกรรมอื่น ที่อยู่ในข่ายต้องจัดทำรายงานฯ)

- หนังสือรับรองจากพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ (กรณีขออนุญาตเกี่ยวกับกิจการอันเกี่ยวเนื่องกับการทำเหมืองแร่)

1.3 ยื่นเรื่องราวคำขออนุญาตพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดท้องที่

1.4 ชำระเงินค่าธรรมเนียมแบบพิมพ์คำขอ (ฉบับละ 1 บาท)

1.5 นำเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพพื้นที่บริเวณที่ขออนุญาตตามกำหนดนัดหมาย

1.6 ดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือทางราชการกำหนดให้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

2. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

2.1 ตรวจสอบคำขออนุญาตพร้อมเอกสารประกอบ หากไม่ครบถ้วน แจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบโดยทันที

2.2 รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดและประสานงานกับสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่ เพื่อนัดหมายผู้ขออนุญาตทำการตรวจสอบพื้นที่

2.3 เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ ต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป แต่ในกรณีการขออนุญาตเพื่อการทำเหมืองแร่ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 หรือในพื้นที่ที่มีความลาดชันเกิน 35 องศา ต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไปหรือเป็นเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการตรวจสอบประทานบัตรเหมืองแร่ โดยต้องตรวจสอบสภาพพื้นที่ ให้ได้รายละเอียดข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในแบบรายงานการตรวจสอบสภาพป่า (ป.ส. 22) หากพื้นที่ที่ขออนุญาตเป็นพื้นที่ทับซ้อนหรือคาบเกี่ยวกับพื้นที่ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ให้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมตรวจสอบยืนยันและให้ความเห็นประกอบการพิจารณาด้วยรวมทั้งจัดทำเอกสารประกอบการรายงาน เช่น

- จัดทำหัวข้อรายงานการสำรวจพื้นที่ขอประทานบัตรทับที่ป่าไม้ (กรณีขออนุญาตทำเหมืองแร่) ดังนี้

หัวข้อรายงานการสำรวจพื้นที่ขอประทานบัตรทับที่ป่าไม้

ตอนที่ 1

ข้อความทั่วไป

1. เรื่องราวขอประทานบัตรทำเหมืองแร่

1.1 ชื่อผู้ขอ (เช่น นาย ก.) อยู่บ้านเลขที่เท่าใด ตำบล อำเภอใด ระบุให้ชัด กรณีบริษัท หรือนิติบุคคลให้ระบุไว้ให้ชัดเจนว่า ผู้ใดเป็นผู้จัดการ หรือเป็นผู้รับผิดชอบ โดยให้แนบหนังสือรับรองของ กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ และหนังสือบริคณห์สนธิด้วย และในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ผู้มี อำนาจของบริษัทหรือนิติบุคคลเป็นผู้ลงลายมือชื่อในหนังสือมอบอำนาจให้ถูกต้องครบถ้วน

1.2 คำขอประทานบัตร ให้ระบุตามที่ฝ่ายทรัพยากรธรณีแจ้งมา (เช่น คำขอที่ 82/2539 เป็นต้น)

2. ที่ตั้งเรื่องราวขอประทานบัตร

2.1 ระบุชื่อป่าที่ขอประทานบัตรตั้งอยู่ ตามแผนที่จำแนกประเภทที่ดินในท้องที่จังหวัด ซึ่ง คณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้ว ถ้าเป็นป่าที่มีหมายเลขด้วยก็ให้ระบุทั้งหมายเลขและชื่อป่าพร้อมกับมติคณะ รัฐมนตรินั้นไปพร้อมกัน (เช่น ระบุป่า ก.หรือป่าหมายเลข 3 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ เดือน ปีใด หรือป่าสงวนแห่งชาติ ป่าใด ตามกฎกระทรวงฉบับที่เท่าใด เป็นต้น)

2.2 ระบุท้องที่ตำบล อำเภอ จังหวัด

2.3 พื้นที่ที่ขอประทานบัตรอยู่ในเขตแบ่งชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นใด ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ เดือน ปีใด ให้ระบุจุดที่ตั้งลงในแผนที่แสดงชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและลงลายมือชื่อกำกับด้วย

2.4 พื้นที่ที่ขอประทานบัตรอยู่ในเขตจำแนกการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ ตาม มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 ประเภทใด ให้ระบุจุดที่ตั้งลงในแผนที่แสดงเขต จำแนกฯ และลงลายมือชื่อกำกับด้วย

2.5 ให้จัดทำแผนที่มาตราส่วนที่เหมาะสมกำกับแสดงรายละเอียดบริเวณพื้นที่ขอประทาน บัตรให้สอดคล้องกับจุดพิกัดที่ได้จากระบบ G.P.S. ในแผนที่มาตราส่วน 1:50,000 และลงลายมือชื่อกำกับ ด้วย

3. เนื้อที่และอาณาเขตของที่ขอประทานบัตร

3.1 ให้ระบุว่าที่ขอประทานบัตรมีจำนวนเนื้อที่เท่าใด (หากอยู่ในเขตป่าหลายประเภท ให้แยกเนื้อที่ของประทานบัตรแต่ละป่าให้ชัดเจน)

3.2 ความกว้างยาวแต่ละด้านให้ระบุเป็น “เมตร” ว่าด้านทิศไหนยาวกี่เมตร จดอะไร

3.3 ให้แนบแผนที่คำขอประทานบัตร แผนที่แสดงจุดที่ตั้ง มาตราส่วน 1:50,000 ของ กรมแผนที่ทหาร และรายละเอียดเกี่ยวกับปริมาณ มูลค่า และค่าภาคหลวงแร่ ตามที่ฝ่ายทรัพยากรธรณีสั่งมา แนบกับรายงานด้วย

ตอนที่ 2

ข้อความเกี่ยวกับสภาพป่าและชนิดไม้

4. สภาพป่าในที่ขอประทานบัตรและที่ใกล้เคียง

4.1 สภาพป่าในที่ขอประทานบัตร ให้ระบุว่า

- (ก) เป็นป่าชนิดใด เช่น เป็นป่าดงดิบหรือป่าเต็งรัง เป็นต้น
- (ข) สภาพป่าสมบูรณ์เพียงใด เคยผ่านการแผ้วถางมาก่อนหรือไม่ หรือหมดสภาพป่าแล้ว
- (ค) มีไม้และของป่าหวงห้ามชนิดใดอยู่บ้าง
- (ง) พื้นที่ป่าในบริเวณที่ขอประทานบัตรนั้น เป็นพืดผืนเดียวติดต่อกัน หรือเป็นหมู่เป็นหย่อม อย่างไร

หมู่เป็นหย่อม อย่างไร

4.2 สถานที่อยู่ใกล้เคียงหรือติดต่อกับที่ขอประทานบัตร ให้บรรยายสภาพทั่วไป ทำนองเดียวกับข้อ 4.1

4.3 ถ้าบริเวณที่ขออนุญาตมีที่กรรมสิทธิ์อยู่เป็นบางส่วน ให้รายงานให้ชัดเจนว่า ที่กรรมสิทธิ์มีเนื้อที่กี่ไร่ เป็นที่ป่ากี่ไร่ มีแนวเขตติดต่อกันอย่างไร ระบุไว้ในแผนที่ด้วย และจะต้องแนบสำเนาหลักฐานการได้มาซึ่งที่ดินกรรมสิทธิ์และหนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดิน ประกอบรายงานด้วย

4.4 ให้ถ่ายภาพแสดงบริเวณพื้นที่ที่ขออนุญาตให้เห็นสภาพป่าหรือพื้นที่ทั้งสี่ด้าน รวมทั้งการแสดงหลักเขตด้วย (ถ้ามี) โดยไม่จำกัดว่าจะมีภาพถ่ายเพียง 4 ด้าน เท่านั้น แต่รวมแล้วต้องไม่น้อยกว่า 9 ภาพ และให้ใช้ภาพถ่ายตัวจริงเพื่อประกอบการพิจารณา

5. ลักษณะภูมิประเทศในที่ขอประทานบัตรและที่ใกล้เคียง ให้แยกบรรยายเป็น 2 ข้อ คือ ในที่ขอประทานบัตรข้อหนึ่ง และบริเวณใกล้เคียงที่ขอประทานบัตรอีกข้อหนึ่ง โดยมีสาระสำคัญที่จะต้องระบุ คือ

5.1 ลักษณะพื้นที่บรรยายให้ชัดเจนว่า เป็นที่ราบที่เนินเขาหรือภูเขา ถ้าเป็นที่เนินเขาหรือภูเขา ให้ระบุว่า มีลักษณะเป็นภูเขาโดดเดี่ยว หรือเป็นเทือกเขาติดต่อกัน บริเวณที่ขอประทานบัตรซึ่งไม่ใช่ที่ราบ ให้ระบุว่ามีความลาดชันกี่องศา อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณเท่าใด

5.2 มีลำคลองหรือสายน้ำไหลผ่านพื้นที่ขอประทานบัตรหรือไม่ ถ้ามีลำคลองหรือสายน้ำไหลผ่าน ลำคลองหรือสายน้ำนั้นมีน้ำไหลตลอดปีหรือแห้งในฤดูแล้ง

ตอนที่ 3

ข้อความเกี่ยวกับการบำรุงรักษาป่า

6. การคุ้มครองและสงวน

6.1 กรณีพื้นที่ที่ขอยุ่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ระบุว่าจุดที่ตั้งพื้นที่ที่ขอยุ่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าใด (ชื่อป่า) ตามกฎกระทรวงฉบับที่เท่าใด ให้ระบุจุดที่ตั้งลงในแผนที่ท้ายกฎกระทรวง และลงลายมือชื่อกำกับด้วย

6.2 กรณีพื้นที่ที่ขอยุในเขตป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ ให้ตรวจสอบกับแผนที่จำแนกประเภทที่ดิน ทายมตติคณะรัฐมนตรี ให้เป็นที่แน่ชัดว่า อยู่ในเขตป่าใด (ชื่อป่า) หมายเลขอะไร (กรณีที่มีหมายเลขกำกับชื่อป่าด้วย) ต้องระบุให้ครบ

6.3 กรณีพื้นที่ที่ขอยุไม่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ (ตามข้อ 6.1 และ 6.2) ก็ให้ระบุไว้ในรายงานให้ชัดแจ้งว่า “พื้นที่ที่ขอยุไม่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ”

6.4 ให้ระบุที่ขอประทานบัตรว่าอยู่ในเขตพื้นที่ดังนี้ หรือไม่

- เขตอุทยานแห่งชาติ
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
- เขตห้ามล่าสัตว์ป่า
- วนอุทยาน
- พื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้
- บริเวณที่มีพิพาทศสวองามอันควรรักษาไว้
- บริเวณที่ควรรักษาไว้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า
- บริเวณที่มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีหรือประกาศของทางราชการทหาร ห้ามมิ

ให้บุคคลเข้าไปหรืออาศัยอยู่ หากอยู่ในบริเวณดังกล่าวได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจตามประกาศ (ผอ.ปค.จังหวัด) แล้วหรือไม่ ให้แนบหลักฐานการอนุญาตประกอบรายงานด้วย

7. แผนการและโครงการ

7.1 ให้ระบุว่าพื้นที่ที่ขอยุในเขตป่าโครงการทำไม้ป่าใด หรือไม่ อย่างไร

7.2 ให้ระบุว่าพื้นที่ที่ขอยุในพื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าของรัฐหรืออยู่ในโครงการปลูกสร้างสวนป่าระยะเวลา 5 ปี หรือไม่

ตอนที่ 4

ข้อความเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่

8. ชนิดแร่และชนิดเหมืองแร่ ให้ระบุรายละเอียดไว้ในบันทึกรายงานการสำรวจ ดังนี้

8.1 ชนิดแร่ (เช่น ระบุว่า เป็นแร่ดีบุก แร่พลูมโอไรท์ ฯลฯ)

8.2 วิธีการทำเหมืองแร่ (เช่น ระบุว่า จะทำเหมืองโดยวิธีเหมืองแล่นเหมืองสูบ เหมืองเจาะงัน เหมืองหอบ เป็นต้น)

8.3 รายงานว่าการทำเหมืองแรชนิดนั้น โดยวิธีที่ขอยุจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ป่าไม้บริเวณใกล้เคียงประการใดบ้าง

9. สภาพแห่งการทำเหมืองแร่ ให้ระบุว่า

9.1 แร่ในพื้นที่ที่ขอนั้นเป็นทางแร่หรือลานแร่ ตามที่ทางฝ่ายทรัพยากรธรณีท้องถิ่นที่แจ้งมาหรือไม่

9.2 มีปริมาณแร่เท่าใด มูลค่าแร่เท่าใด การทำเหมืองแร่ในบริเวณนั้นออกมาจะทำให้รัฐได้ค่าภาคหลวงแร่เท่าใด

9.3 บริเวณใกล้เคียงมีเหมืองหรือมีเหมืองอื่นเปิดการทำเหมืองหรือได้รับประทานบัตรอยู่บ้าง หรือไม่

9.4 บริเวณใกล้เคียงพื้นที่ขอประทานบัตร มีหมู่บ้านสวน นา หรือบ้านเรือนของราษฎรอยู่หรือไม่

9.5 ให้เจ้าหน้าที่ผู้สำรวจรายงาน ว่า เส้นทางที่ผู้ขอจะใช้ในการดำเนินการที่มีอยู่เดิมแล้ว จำเป็นจะต้องผ่านทางหรือใช้ทางภายในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า วนอุทยาน เขตห้ามล่าสัตว์ป่า พื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าของรัฐหรือไม่ หากจำเป็นต้องผ่านทางหรือใช้ทางภายในเขตพื้นที่ดังกล่าว ขอให้เจ้าหน้าที่ผู้สำรวจและผู้ขอรับอนุญาตประสานงานกับหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบดูแลพื้นที่ดังกล่าว เพื่อขอรับความเห็นชอบในการผ่านทางหรือใช้ทางเสียก่อน

ตอนที่ 5

รายงานเกี่ยวกับค่าชดเชยป่าไม้เสียหาย

10. การสำรวจ ให้รายงานว่าข้าราชการผู้ใด ตำแหน่งอะไร เป็นผู้สำรวจและสำรวจโดยวิธีใด เมื่อวันที่ เดือน ปีใด (ในกรณีพื้นที่อยู่ในลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ชั้นที่ 2 หรือมีความลาดชันเกิน 35 องศา ให้ระบุคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบด้วย)

11. ผลการสำรวจ ต้องระบุให้ครบถ้วน ดังนี้

11.1 เป็นพื้นที่ป่าหรือที่กรรมสิทธิ์ คิดเป็นเนื้อที่อย่างละกี่ไร่

11.2 ให้ทำการสำรวจนับไม้หวงห้ามที่มีขนาดความโตตั้งแต่ 50 เซนติเมตร ขึ้นไป โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูง 130 เซนติเมตร จากระดับพื้นดิน โดยตลอดเนื้อที่ประทานบัตร (100 %) มีจำนวนกี่ต้น ปริมาตรก็ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นมูลค่าภาคหลวงเท่าใด (แนบบัญชีไม้ไปด้วย) โดยให้แยกจำนวนไม้หวงห้ามที่มีขนาดความโตตั้งแต่ 50-100 ซม. มีอยู่จำนวนกี่ต้น และที่มีขนาดความโตเกิน 100 ซม. มีจำนวนกี่ต้น (บัญชีไม้แยกตามประเภทป่าไปด้วย)

11.3 ในการตรวจสอบให้พิจารณาใช้ดุลยพินิจ โดยยึดหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ประกอบการพิจารณาด้วย โดยไม่จำเป็นว่าเมื่อผู้ขอยื่นคำขอมาในเนื้อที่เท่าใดแล้วต้องอนุญาตให้ในเนื้อที่เท่านั้น หากเห็นว่าพื้นที่ที่ขออนุญาตบริเวณใดมีไม้ที่มีขนาดความโตตั้งแต่ 50-100 ซม. หรือมีลูกไม้ขนาดเล็กขึ้นอยู่หนาแน่น ก็ไม่ควรพิจารณาอนุญาต หรือหากจะอนุญาตก็พิจารณากันพื้นที่บริเวณดังกล่าวออก

โดยให้ระบุไว้ในแผนที่คำขอประทานบัตร และแผนที่แสดงจุดที่ตั้งให้ชัดเจนด้วยว่า ส่วนใดที่กันออก เนื้อที่เท่าใด เหลือพื้นที่ที่เห็นควรอนุญาตได้เนื้อที่เท่าใด พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นประกอบรายงานด้วย

11.4 กรณีพื้นที่ขอประทานบัตรมีความลาดชันเกิน 35 องศา และเป็นต้นน้ำลำธารที่สำคัญ ให้ผู้ตรวจสอบพิจารณาว่าการทำเหมืองแร่ในบริเวณดังกล่าว จะทำให้เกิดความเสียหายแก่สภาพป่า และเป็นการทำลายต้นน้ำลำธารในลุ่มน้ำประเภทใด หรือไม่

11.5 พื้นที่ที่ขอมีปัญหาเกี่ยวกับราษฎรในพื้นที่ และบริเวณใกล้เคียงหรือไม่ ให้บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วย

11.6 พื้นที่ที่ขอได้รับความเห็นชอบจากสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่นหรือไม่ ให้แนบหลักฐานประกอบรายงานด้วย

11.7 ให้แนบบันทึกการตรวจสอบพิจารณาของคณะกรรมการระดับจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งให้ทำการตรวจสอบตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยประกอบรายงานด้วย

11.8 กรณีการขอต่ออายุประทานบัตรและการขอต่ออายุหนังสืออนุญาตของทางฝ่ายป่าไม้ ให้ตรวจสอบรายงานไปด้วยว่า พื้นที่ได้ผ่านการทำเหมืองไปแล้วจำนวนเท่าใด เหลือเนื้อที่เท่าใด และในช่วงการอนุญาตครั้งก่อน ผู้รับอนุญาตได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาตถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

11.9 เป็นพื้นที่ทับซ้อนกับบริเวณที่ทางราชการป่าไม้เคยอนุญาตให้บุคคลอื่นทำประโยชน์อยู่ก่อนแล้วหรือไม่

ตอนที่ 6

ความเห็นของผู้สำรวจ

12. ความเห็นของผู้สำรวจ ให้ระบุว่าผู้สำรวจเห็นควรอนุญาตหรือไม่อนุญาต เพราะเหตุผลใด โดยให้ผู้สำรวจลงนามไว้เป็นหลักฐานพร้อมตำแหน่ง ลังกัด หากมีการร่วมตรวจสอบมากกว่า 1 คน จะต้องลงนามไว้เป็นหลักฐานทุกคน

13. ความเห็นของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดท้องถิ่น ให้ระบุความเห็นของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดท้องถิ่นว่าเห็นควรอนุญาตหรือไม่

- ลงตำแหน่งแสดงบริเวณพื้นที่ที่ขออนุญาตในแผนที่ท้ายกฎกระทรวง แผนที่ 1:50,000 แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน แผนที่กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ

- จัดทำแผนที่มาตราส่วนที่เหมาะสม แสดงบริเวณที่ขออนุญาต พร้อมลงค่าพิกัด ทางภูมิศาสตร์ที่ได้จากเครื่อง G.P.S.

- ให้มีการถ่ายภาพสีแสดงบริเวณพื้นที่ทำการตรวจสอบภาพป่า โดยถ่ายภาพตรงกลางแปลงที่ขออนุญาต และกระจายออกทั้ง 8 ทิศ รวมแล้วไม่น้อยกว่า 9 ภาพ
- ความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบสภาพป่าว่า ควรอนุญาต หรือไม่ควรอนุญาต เนื่องจากเหตุผลใด
- เป็นพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ที่มีการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้พื้นที่ไว้อยู่ก่อนแล้วหรือไม่ หรือเป็นกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตเดิมได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือแล้ว (ให้แนบหลักฐานประกอบ)
- การขออนุญาตในกรณีที่หนังสืออนุญาตฉบับเดิมสิ้นอายุ การเปลี่ยนตัวผู้รับอนุญาต ให้ตรวจสอบและแจ้งให้ทราบเป็นการเพิ่มเติมด้วยว่า ผู้รับอนุญาตได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับอนุญาตไปแล้วเป็นเนื้อที่เท่าใด ได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่แนบท้ายหนังสืออนุญาตครบถ้วนถูกต้องหรือไม่ อย่างไร โดยเฉพาะกรณีการทำเหมืองแร่ ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการปลูกป่าชดเชย และการถม หรือกลบหลุม หรือขุมที่เกิดจากการทำเหมืองแร่ แล้วหรือไม่ อย่างไร

2.4 รายงานผลการตรวจสอบภาพป่า พร้อมทั้งให้ความเห็นประกอบต่อจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่ ภายใน 30 วัน เพื่อพิจารณาและทำความเห็นเสนอกรมป่าไม้ต่อไป

3. หลักเกณฑ์ นโยบายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

3.1 หลักเกณฑ์ตามระเบียบฯ กำหนดว่าพื้นที่ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ จะต้องเป็นพื้นที่ดังนี้

- ไม่เป็นพื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้
- ไม่ขัดกับมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำ มาตรการการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลน และมาตรการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติไว้แล้ว หรือผู้ขออนุญาตจะต้องปฏิบัติตามมาตรการที่คณะรัฐมนตรีได้กำหนดไว้
- ไม่เป็นบริเวณที่มีพืชพันธุ์หายากอันควรรักษาไว้
- ไม่เป็นบริเวณที่ควรรักษาไว้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า
- ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามณฑลหรือการบริหารส่วนตำบลท้องที่หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ป่านั้นตั้งอยู่
- ต้องมีไม้ขนาดความโตวัดโดยรอบลำต้นตรงที่สูง 130 เซนติเมตร ตั้งแต่ 50–100 เซนติเมตร ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกินไร่ละ 8 ต้น หรือมีไม้ขนาดความโตเกิน 100 เซนติเมตรขึ้นไป ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกินไร่ละ 2 ต้น
- ต้องมีลักษณะ ขนาด อาณาเขต และเนื้อที่ เหมาะสมกับกิจการตามวัตถุประสงค์ที่ขอและแผนการใช้พื้นที่ตามโครงการประกอบคำขอ

- การอนุญาตเพื่อการทำเหมืองแร่ ให้พิจารณาแต่ละคำขอไม่เกิน 300 ไร่ และมีกำหนดระยะเวลาคราวละไม่เกิน 10 ปี

- การอนุญาตเพื่อการสร้างทางขนแร่ ให้มีความกว้างของทางไม่เกิน 6 เมตร และต้องสร้างทางกับบำรุงรักษาทางตามมาตรการที่กรมป่าไม้กำหนด โดยมีกำหนดระยะเวลาคราวละไม่เกิน 10 ปี

- การอนุญาตเพื่อกิจการอันเกี่ยวเนื่องกับการทำเหมืองแร่ ให้อนุญาตมีกำหนดระยะเวลาคราวละไม่เกิน 10 ปี

- การอนุญาตเพื่อทำการ ขุด เก็บ ซึ่งกรวด หิน ทราย ลูกกรวด หรือดิน ที่มีใช้การทำเหมืองแร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ พื้นที่ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ต้องอยู่ห่างจากทางหลวงไม่น้อยกว่า 500 เมตร จากจุดกึ่งกลางของทางในระยะที่ใกล้ที่สุดโดยวัดในแนวระดับ รวมทั้งต้องไม่เป็นบริเวณพระราชฐาน วัด หรือสถานที่ที่ใช้เพื่อการประกอบศาสนกิจ โบราณสถาน ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ โดยให้พิจารณาอนุญาตในจำนวนพื้นที่แต่ละคำขอไม่เกิน 10 ไร่ และมีกำหนดระยะเวลาคราวละ 5 ปี ซึ่งผู้รับอนุญาตจะต้องยื่นคำขออนุญาตเก็บหาของป่า ตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติ

ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ด้วย

- การอนุญาตเพื่อการอยู่อาศัยหรือประกอบอาชีพเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์ ในจำนวนพื้นที่เกิน 20 ไร่ ให้พิจารณาโครงการที่เสนอพร้อมคำขอ ซึ่งต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ระยะเวลาเริ่มงาน เป้าหมายของโครงการ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการลงทุน รวมทั้งการใช้แรงงานเกษตรในท้องถิ่นนั้นๆ และท้องที่ใกล้เคียงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของแรงงานเกษตรที่ใช้ทั้งหมด โดยจัดให้ราษฎรที่อยู่ในพื้นที่นั้นได้รับจ้างใช้แรงงานเกษตรเป็นอันดับแรกด้วย โดยมีกำหนดระยะเวลาคราวละไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี

- การอนุญาตเพื่อทำการเกษตรกรรม ให้กำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม ให้ผู้รับอนุญาตต้องทำการปลูกไม้ดีมีค่า (ไม้เศรษฐกิจ) ในท้องถิ่นตามที่กรมป่าไม้กำหนด ดังนี้

1. ในจำนวนเนื้อที่ ตั้งแต่ 16–50 ไร่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต

2. ในจำนวนเนื้อที่ 51–100 ไร่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต

3. ในจำนวนเนื้อที่มากกว่า 100 ไร่ขึ้นไป ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต

- การอนุญาตเพื่อจัดสวนรุกขชาติ หรือวนอุทยาน หรือเพื่อการเพาะเลี้ยงหรือขยายพันธุ์สัตว์ป่า จะพิจารณาแต่ละคำขอไม่เกิน 1,000 ไร่ โดยมีกำหนดระยะเวลาคราวละไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี

- การอนุญาตเพื่อสร้างวัดหรือสำนักสงฆ์ จะพิจารณาแต่ละคำขออนุญาตไม่น้อยกว่า 6 ไร่ แต่ไม่เกิน 15 ไร่ โดยมีกำหนดระยะเวลาคร่าวละไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี และต้องแนบมติคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาพระสงฆ์ในพื้นที่ป่าไม้ระดับจังหวัด ประกอบการพิจารณาด้วย
- การอนุญาตกรณีอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้หลักวิชาสาขาหนึ่งสาขาใดโดยเฉพาะ ต้องได้รับความเห็นชอบจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องด้วย โดยมีกำหนดระยะเวลาคร่าวละไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 30 ปี
- กรณีโครงการที่มีวัตถุประสงค์อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยส่วนรวมในด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง ซึ่งมีความจำเป็นและไม่อาจหลีกเลี่ยงไปใช้พื้นที่อื่นได้ และพื้นที่นั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะอนุญาตได้ ให้พิจารณาอนุญาตเฉพาะกรณีที่รัฐบาลมีนโยบายอนุมัติหรืออนุญาต โดยยกเว้นมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดข้อห้ามไว้เดิม

3.2 นโยบาย

- ให้หลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนป่าของรัฐ
- ให้หลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ติดอยู่ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535
- กรณีพื้นที่ที่ขออนุญาตติดอยู่ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 ให้ดำเนินการ ดังนี้
 1. ให้ตรวจสอบว่าพื้นที่ที่ขออนุญาตเป็นพื้นที่ที่ได้ส่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม รับไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินหรือไม่ หากเป็นพื้นที่ส่งมอบ ให้ตรวจสอบด้วยว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่สมควรที่จะนำไปปฏิรูปที่ดิน ซึ่งอยู่ในข่ายที่จะต้องกันคืนกรมป่าไม้อย่างไร หรือไม่ ให้แนบหลักฐานการกันคืนด้วย
 2. กรณีเป็นพื้นที่ที่กรมป่าไม้มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนำไปปฏิรูปที่ดิน และได้กันกลับคืนกรมป่าไม้ หากมีผู้มาขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในที่ดินและที่ดินนั้นยังไม่พ้นสภาพการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ต้องได้รับหนังสือยืนยันจากสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าไม่ขัดข้องที่จะให้มีการอนุญาตให้ใช้พื้นที่ดังกล่าวได้
 - ผู้ขออนุญาตจะต้องเป็นต้นสังกัดของหัวหน้าส่วนราชการ หรือจะต้องมีหลักฐานการมอบอำนาจจากต้นสังกัดให้เป็นผู้ยื่นคำขอแทนด้วย
 - การพิจารณาให้ความเห็นของจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ลงนามเสนอความเห็นชอบเรื่องราวการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าไม้

- การขออนุญาตเพื่อทำการระเบิด, ย่อย, ขุด เก็บซึ่งหิน กรวด ทราย ลูกกรวดหรือดิน และการขอประทานบัตรเหมืองแร่ ให้แนบบันทึกการตรวจสอบของคณะกรรมการระดับจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งให้ทำการตรวจสอบตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยประกอบการพิจารณา

- การขออนุญาตเพื่อการทำเหมืองแร่และกิจการอันเกี่ยวข้องกับการทำเหมืองแร่ ต้องแนบบันทึกยินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขเพิ่มเติมประกอบการพิจารณา ดังนี้

1) ต้องทำการปลูกป่าชดเชยและบำรุงรักษาป่าที่ปลูกเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในเงื่อนไข เป็นจำนวนพื้นที่สามเท่าของพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต

2) ต้องวางเงินมัดจำหรือส่งมอบหนังสือค้ำประกันของธนาคารที่เชื่อถือได้ ก่อนรับมอบหนังสืออนุญาต เพื่อเป็นหลักประกันในการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการดังกล่าวในอัตราค่าชดเชย 200,000 บาท (สองแสนบาทถ้วน) หากผู้รับอนุญาตไม่สามารถแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้ ผู้รับอนุญาตยินยอมให้กรมป่าไม้ปรับหรือเรียกชดเชยจากธนาคารผู้ออกหนังสือค้ำประกันภายในวงเงินดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วแต่กรมป่าไม้เห็นสมควร”

- การตรวจสอบและพิจารณาเรื่องราวคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่และการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ทุกลักษณะ เจ้าหน้าที่ผู้ออกไปตรวจสอบสภาพป่าในครั้งแรก ต้องใช้ดุลยพินิจโดยยึดหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ประกอบการพิจารณาด้วย โดยไม่จำเป็นว่าเมื่อผู้ขอยื่นคำขอมานในเนื้อที่เท่าใด แล้วต้องอนุญาตให้ในเนื้อที่เท่านั้น หากเห็นว่าพื้นที่ที่ขออนุญาตบริเวณใดมีไม้ที่มีขนาดความโตตั้งแต่ 50-100 ซม. หรือมีลูกไม้ขนาดเล็กขึ้นอยู่หนาแน่น ก็ไม่ควรพิจารณาอนุญาต หรือหากจะอนุญาตก็พิจารณากันพื้นที่บริเวณดังกล่าวออก โดยให้ระบุไว้ในแผนที่คำขอประทานบัตร และแผนที่แสดงจุดที่ตั้งให้ชัดเจนด้วยว่า ส่วนใดที่กันออก เนื้อที่เท่าใด เหลือพื้นที่ที่เห็นควรอนุญาตได้เนื้อที่เท่าใด พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นประกอบด้วย

3.3 มติคณะรัฐมนตรี

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2511 ข้อ 1 กำหนดว่า บริเวณป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หากทบทวนการเมืองใดประสงค์ที่จะเข้าใช้ประโยชน์โดยไม่ตัดพื้นที่ที่ขอใช้ประโยชน์ออก ให้เป็นอำนาจของกระทรวงเกษตร (ปัจจุบันเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณานุมัติได้โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2512 กำหนดว่า การอนุญาตให้บุคคลหรือนิติบุคคลเข้าใช้ประโยชน์ในเขตป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ โดยไม่ตัดพื้นที่ที่ขอใช้ประโยชน์ออกจากเขตป่าที่ได้จำแนกไว้แล้ว ให้เป็นอำนาจของกระทรวงเกษตร(ปัจจุบันเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณานุมัติได้โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2523 เห็นชอบตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ กรณีมีส่วนราชการใดเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ก่อนได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นการปฏิบัติไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ ให้กรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายโดยเด็ดขาด โดยการเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ของส่วนราชการต่างๆ ทุกกรณี จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ โดยจะต้องได้รับอนุมัติให้ใช้พื้นที่จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์(ปัจจุบันเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) เสียก่อน จึงจะเข้าไปดำเนินการได้
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ ปิง-วัง
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2529 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ ยม-น่าน
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2531 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำมูลและชี
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคใต้ และข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 การอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ เพื่อการทำเหมืองแร่ เพื่อการระเบิดและย่อยหิน เพื่อขุดดินลูกรัง รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง และเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ จะพิจารณาเฉพาะคำขออนุญาตที่อยู่นอกเขตพื้นที่อนุรักษ์ นอกเขตพื้นที่ต้นน้ำชั้นที่ 1 และนอก เขตพื้นที่หวงห้ามอื่นๆ เท่านั้น
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 ให้ระงับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยเด็ดขาด โครงการที่สามารถจะดำเนินการในเขตพื้นที่ป่าชายเลนได้ จะต้องเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม 2543
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2534 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคตะวันออก และข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ เป็น 3 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (โซน C), พื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (โซน E) และพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม (โซน A)
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2536 อนุมัติผ่อนผันให้ส่วนราชการที่ดำเนินการตามโครงการพระราชดำริ และโครงการเพื่อความมั่นคง เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าที่ขออนุญาตได้เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน จนกว่าจะได้รับอนุญาตตามระเบียบและกฎหมายที่ว่าด้วยป่าไม้

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2537 อนุมัติในหลักการให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้อนุญาตให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การของรัฐเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อดำเนินการตามโครงการที่มีความสำคัญของชาติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หรือเป็นการดำเนินการตามโครงการพระราชดำริ และพื้นที่นั้นไม่ขัดกับหลักเกณฑ์ตามระเบียบ กฎหมาย และมติคณะรัฐมนตรีอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่ได้กำหนดทางปฏิบัติไว้แล้ว โดยให้หน่วยงานเจ้าของโครงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการตามโครงการประเภทต่างๆ ตามแนวทางปฏิบัติที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้กำหนดไว้ เพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นรายๆ ไป (ปัจจุบันได้ออนมาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ก่อนที่จะอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม (ปรับปรุงโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2538 และทบทวนโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2538)

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาค ตะวันตก ภาคกลาง และลุ่มน้ำป่าสัก และการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนอื่นๆ (ลุ่มน้ำชายแดน)

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2539 ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2532 (ที่ให้หลีกเลี่ยงการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1) โดยเคร่งครัด และให้สำรวจ หากมีส่วนราชการหรือหน่วยงานหรือบุคคลใดเข้าใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างจริงจัง

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 เห็นชอบในหลักการการกำหนดมาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์(เฉพาะพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1เอ) ตามที่คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติเสนอ

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2538 อนุมัติให้แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นป่าไม้ขึ้น เพื่อกำหนดนโยบายและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ รวมทั้งเรื่องการปฏิบัติงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การขออนุญาตตามระเบียบฯนี้ เป็นการขออนุญาตเพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในทุกสาขาวิชา โดยผู้ขออนุญาตซึ่งเป็นส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ หากเป็นบุคคลธรรมดา (มีสัญชาติไทยและบรรลุนิติภาวะแล้ว) หรือนิติบุคคล (จดทะเบียนในประเทศไทยและมีผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนของนิติบุคคล ต้องมีสัญชาติไทยเกินร้อยละ 50 ของจำนวนผู้ถือหุ้นหรือหุ้นส่วนนั้น ต้องยื่นคำขอตามแบบป.ส. 24

การดำเนินการตามระเบียบฯ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

1. ผู้ขออนุญาต

1.1 กรอกข้อมูลในแบบคำขออนุญาต (ป.ส. 24) ให้ครบถ้วนถูกต้อง โดยจำนวนเนื้อที่ที่ขออนุญาต ตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่กิจการ และเป็นไปตามที่ระเบียบฯ กำหนดไว้

1.2 แนบเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขออนุญาต ได้แก่

- คำชี้แจงเกี่ยวกับเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขออนุญาต
- รายละเอียดโครงการ แบบแปลน หรือแผนผังโครงการ หรือกิจกรรมที่ขออนุญาตและอื่น
- แผนที่แสดงจุดที่ตั้งบริเวณที่ขออนุญาต (แผนที่สังเขปและแผนที่ระวาง)
- หนังสือมอบอำนาจ
- สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัว (ผู้มอบและผู้รับมอบอำนาจ)
- สำเนาหลักฐานการจดทะเบียนนิติบุคคล หรือหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล
- ความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และบันทึกยินยอมแก้ไขปัญหาราษฎร หรือปัญหาใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตด้วยตนเอง
- กรณีส่วนราชการขอใช้พื้นที่มากกว่า 20 ไร่ ให้แนบรายงานเหตุผลและความจำเป็นในการขอใช้พื้นที่ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากเจ้าสังกัดระดับกระทรวง
- เงินมัดจำค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารที่เชื่อถือได้ ตามจำนวนเนื้อที่ที่ขออนุญาต ในอัตราเท่ากับอัตราค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ

1.3 ยื่นเรื่องราวคำขออนุญาตพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทองที่

1.4 จ่ายเงินค่าธรรมเนียมแบบพิมพ์คำขอ (ฉบับละ 1 บาท)

1.5 นำเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพพื้นที่บริเวณที่ขออนุญาตตามกำหนดนัดหมาย

1.6 ดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือทางราชการกำหนดให้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

2. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

2.1 ตรวจสอบคำขออนุญาตพร้อมเอกสารประกอบ หากไม่ครบถ้วนแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบโดยทันที

2.2 รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดและประสานงานกับสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่เพื่อนัดหมายผู้ขออนุญาตทำการตรวจสอบพื้นที่

2.3 เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ ต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป โดยต้องตรวจสอบสภาพพื้นที่ ให้ได้รายละเอียดข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในแบบรายงานการตรวจสอบสภาพป่า (ป.ส. 25) หากพื้นที่ที่ขออนุญาตเป็นพื้นที่ทับซ้อนหรือคาบเกี่ยวกับพื้นที่ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ให้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมตรวจสอบยืนยันและให้ความเห็นประกอบการพิจารณาด้วยรวมทั้งจัดทำเอกสารประกอบการรายงาน เช่น

- ลงตำแหน่งแสดงบริเวณพื้นที่ที่ขออนุญาตในแผนที่ท้ายกฎกระทรวงแผนที่ 1:50,000 แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน

แผนที่กำหนดชั้นคุณภาพ
ลุ่มน้ำ

- จัดทำแผนที่มาตราส่วนที่เหมาะสม แสดงบริเวณที่ขออนุญาต พร้อมลงค่าพิกัดทางภูมิศาสตร์ที่ได้จากเครื่อง G.P.S.

- ให้มีการถ่ายภาพสีแสดงบริเวณพื้นที่ทำการตรวจสอบสภาพป่า โดยถ่ายภาพตรงกลางแปลงที่ขออนุญาต และกระจายออกทั้ง 8 ทิศ รวมแล้วไม่น้อยกว่า 9 ภาพ

- ความเห็น ของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบสภาพป่าว่า ควรอนุญาต หรือไม่ควรอนุญาต เนื่องจากเหตุผลใด

- เป็นพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ที่มีการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้พื้นที่ไว้อยู่ก่อนแล้วหรือไม่ หรือเป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตเดิมได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือแล้ว (ให้แนบหลักฐานประกอบ)

- การขออนุญาตในกรณีที่หนังสืออนุญาตฉบับเดิมสิ้นอายุ การเปลี่ยนตัวผู้รับอนุญาตให้ตรวจสอบและแจ้งให้ทราบเป็นการเพิ่มเติมด้วยว่า ผู้รับอนุญาตได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์

ที่ได้รับอนุญาตไปแล้วเป็นเนื้อหาที่เท่าใด ได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่แนบท้ายหนังสืออนุญาตครบถ้วนถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

2.4 รายงานผลการตรวจสภาพป่า พร้อมทั้งให้ความเห็นประกอบต่อจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่ ภายใน 30 วัน เพื่อพิจารณาและทำความเห็นเสนอกรมป่าไม้ต่อไป

3. หลักเกณฑ์ นโยบายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

3.1 หลักเกณฑ์ตามระเบียบฯ กำหนดว่า การอนุญาตให้พิจารณาอนุญาตในจำนวนพื้นที่แต่ละคำขอตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่กิจการที่ขออนุญาตตามวัตถุประสงค์และโครงการที่เสนอ โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่พิจารณาเห็นสมควรให้การอนุญาต เว้นแต่การอนุญาตเพื่อการสำรวจแร่ ให้พิจารณาอนุญาตในจำนวนพื้นที่แต่ละคำขอ ไม่เกิน 2,500 ไร่ และมีกำหนดระยะเวลาคร่าวละไม่เกิน 2 ปี

3.2 นโยบาย

- ให้หลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนป่าของรัฐ
- ให้หลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ติดอยู่ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535
- กรณีพื้นที่ที่ขออนุญาตติดอยู่ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 ให้ดำเนินการ ดังนี้
 1. ให้ตรวจสอบว่าพื้นที่ที่ขออนุญาตเป็นพื้นที่ที่ได้ส่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม รับไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินหรือไม่ หากเป็นพื้นที่ส่งมอบ ให้ตรวจสอบด้วยว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่สมควรที่จะนำไปปฏิรูปที่ดิน ซึ่งอยู่ในข่ายที่จะต้องกันคืนกรมป่าไม้อย่างไร หรือไม่ ให้แนบหลักฐานการกันคืนด้วย
 2. กรณีเป็นพื้นที่ที่กรมป่าไม้มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนำไปปฏิรูปที่ดิน และได้กันกลับคืนกรมป่าไม้ หากมีผู้มาขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในที่ดินและที่ดินนั้นยังไม่พ้นสภาพการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ต้องได้รับหนังสือยืนยันจากสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ว่าไม่ประสงค์จะนำพื้นที่ดังกล่าวไปดำเนินการปฏิรูปที่ดิน
 - ผู้ขออนุญาตจะต้องเป็นต้นสังกัดของหัวหน้าส่วนราชการ หรือจะต้องมีหลักฐานการมอบอำนาจจากต้นสังกัดให้เป็นผู้ยื่นคำขอแทนด้วย
 - การพิจารณาให้ความเห็นของจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ลงนามเสนอความเห็นชอบเรื่องราวการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าไม้

- การตรวจสอบและพิจารณาเรื่องราวคำขอใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ทุกลักษณะ เจ้าหน้าที่ผู้ออกไปตรวจสอบสภาพป่าในครั้งแรก ต้องใช้ดุลยพินิจโดยยึดหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ประกอบการพิจารณาด้วย โดยไม่จำเป็นว่าเมื่อผู้ขอยื่นคำขอมาในเนื้อที่เท่าใดแล้วต้องอนุญาตให้ในเนื้อที่เท่า่นั้น หากเห็นว่าพื้นที่ที่ขออนุญาตบริเวณใดมีไม้ที่มีขนาดความโตตั้งแต่ 50-100 ซม. หรือมีลูกไม้ขนาดเล็กขึ้นอยู่หนาแน่น ก็ไม่ควรพิจารณาอนุญาต หรือหากจะอนุญาต ก็พิจารณากันพื้นที่บริเวณดังกล่าวออก โดยให้ระบุไว้ในแผนที่แสดงจุดที่ตั้งให้ชัดเจนด้วยว่า ส่วนใดที่กันออก เนื้อที่เท่าใด เหลือพื้นที่ที่เห็นควรอนุญาตได้เนื้อที่เท่าใด พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นประกอบด้วย

3.3 มติคณะรัฐมนตรี

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2511 ข้อ 1 กำหนดว่า บริเวณป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หากทบวงการเมืองใดประสงค์ที่จะเข้าใช้ประโยชน์โดยไม่ตัดพื้นที่ที่ขอใช้ประโยชน์ออก ให้เป็นอำนาจของกระทรวงเกษตร (ปัจจุบันเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณานุมัติได้โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2512 กำหนดว่า การอนุญาตให้บุคคลหรือนิติบุคคลเข้าใช้ประโยชน์ในเขตป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ โดยไม่ตัดพื้นที่ที่ขอใช้ประโยชน์ออกจากเขตป่าที่ได้จำแนกไว้แล้ว ให้เป็นอำนาจของกระทรวงเกษตร (ปัจจุบันเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณานุมัติได้โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2523 เห็นชอบตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ กรณีมีส่วนราชการใดเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ก่อนได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นการปฏิบัติไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ ให้กรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายโดยเด็ดขาด โดยการเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ของส่วนราชการต่างๆ ทุกกรณี จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ โดยจะต้องได้รับอนุมัติให้ใช้พื้นที่จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) เสียก่อนจึงจะเข้าไปดำเนินการได้

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ ปิง-วัง

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2529 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำยม - น่าน

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2531 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำมูลและชี

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคใต้ และข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 ให้ระงับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยเด็ดขาด โครงการที่สามารถจะดำเนินการในเขตพื้นที่ป่าชายเลนได้ จะต้องเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม 2543
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2534 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคตะวันออก และข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ เป็น 3 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (โซน C), พื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (โซน E) และพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม (โซน A)
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2536 อนุมัติผ่อนผันให้ส่วนราชการที่ดำเนินการตามโครงการพระราชดำริและโครงการเพื่อความมั่นคง เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าที่ขออนุญาตได้เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน จนกว่าจะได้รับอนุญาตตามระเบียบและกฎหมายที่ว่าด้วยป่าไม้
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2537 อนุมัติในหลักการให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้อนุญาตให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การของรัฐเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อดำเนินการตามโครงการที่มีความสำคัญของชาติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หรือเป็นการดำเนินการตามโครงการพระราชดำริ และพื้นที่นั้นไม่ขัดกับหลักเกณฑ์ตามระเบียบ กฎหมาย และมติคณะรัฐมนตรีอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่ได้กำหนดทางปฏิบัติไว้แล้ว โดยให้หน่วยงานเจ้าของโครงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ ตามโครงการประเภทต่างๆ ตามแนวทางปฏิบัติที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้กำหนดไว้ เพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นรายๆ ไป (ปัจจุบันได้ออนมาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ก่อนที่จะอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม (ปรับปรุงโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2538 และทบทวนโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2538)
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคตะวันตก ภาคกลาง และลุ่มน้ำป่าสัก และการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนอื่นๆ (ลุ่มน้ำชายแดน)
- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2539 ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2532 (ที่ให้หลักเล็งการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1) โดยเคร่งครัด และให้สำรวจ หากมีส่วนราชการหรือหน่วยงานหรือบุคคลใดเข้าใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างจริงจัง

การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การขออนุญาตตามระเบียบฯนี้ เป็นการขออนุญาตเพื่อเข้าไป หรือผ่าน หรือใช้ทาง และการนำ หรือปล่อยสัตว์เลี้ยง เข้าไปภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการใช้ประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องการเข้าไป การผ่าน หรือการใช้ทาง และการนำ หรือปล่อยสัตว์เลี้ยง เข้าไปภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 กำหนดไว้ว่า “ทาง” หมายความว่า ทางทุกประเภทในเขตป่าสงวนแห่งชาติ แต่ไม่รวมถึงทางตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง “สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า ช้าง ม้า ลา ล่อ โค กระบือ แพะ แกะ และสุกร ที่มีเจ้าของผู้ประสงค์จะขออนุญาตตามระเบียบฯ นี้ จะต้องยื่นคำขอตามแบบ ป.ส. 27

การดำเนินการตามระเบียบฯ จะต้องดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้ขออนุญาต

1.1 จะต้องกรอกข้อมูลในแบบคำขออนุญาต (ป.ส.27) ให้ครบถ้วนถูกต้อง

1.2 แนบเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขออนุญาต ได้แก่

- คำชี้แจง เกี่ยวกับเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขออนุญาต
- ผังแสดงแนวทางที่จะขอใช้
- หนังสือมอบอำนาจ
- สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัว (ผู้มอบและผู้รับมอบอำนาจ)
- สำเนาหลักฐานการจดทะเบียนนิติบุคคล หรือหนังสือรับรองการจดทะเบียน

นิติบุคคล

- รายละเอียดทะเบียนรถยนต์หรือรถแทรกเตอร์ที่จะขออนุญาต (กรณีขอผ่านทาง)

1.3 ยื่นเรื่องราวคำขออนุญาตพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดท้องที่

1.4 จ่ายเงินค่าธรรมเนียมแบบพิมพ์คำขอ (ฉบับละ 1 บาท) 1.5 ดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือทางราชการกำหนดให้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

2. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

กรณีการขออนุญาตเพื่อเข้าไป หรือผ่าน หรือใช้ทาง ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

1. ตรวจสอบว่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าใดที่ปรากฏว่ามีการเข้าไปใช้พื้นที่เพื่อเป็นทางผ่าน หรือทางเข้า-ออก เป็นประจำ แล้วพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด จัดให้มีการควบคุมการเข้าไป หรือผ่าน หรือใช้ทางภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยประกาศกำหนดแนวทางที่อนุญาต

ให้เข้าไป หรือผ่าน หรือใช้ทางได้ภายในแนวทางที่ประกาศไว้เท่านั้น แล้วให้ปิดผังแนวทางไว้ที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการกำนัน สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล และที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่ที่ป่านั้นตั้งอยู่ และให้ปิดประกาศไว้ในที่ใกล้เคียงกับหลักเขตหรือป้าย หรือเครื่องหมายที่แสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ นั้นด้วย

2. การใช้ทางนอกเหนือจากแนวทางที่ประกาศ จะต้องยื่นคำขออนุญาตฯ ตามระเบียบฯ

3. ตรวจสอบคำขออนุญาตพร้อมเอกสารประกอบ หากไม่ครบถ้วนแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบโดยทันที

4. เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาคำขออย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงสภาพและสิ่งแวดล้อมที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่การบุกรุกทำลายป่า หรือการขนส่งสิ่งของต้องห้ามที่อาจเปิดโอกาสให้มีการหลีกเลี่ยงต่อการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเป็นประการแรก โดยอาจใช้ทางที่ขออนุญาต โดยสะดวกและพิจารณาถึงระยะทางที่ห่างจากแนวที่ประกาศแล้วว่าอย่างน้อยเพียงใด สมควรที่จะอนุญาตหรือไม่ หากเห็นว่าสมควรอนุญาต ก็ให้ออกหนังสืออนุญาตฯ ตามแบบ ป.ส.28 และให้กำหนดผังแนวทางอนุญาตไว้ด้านหลัง โดยระบุหมายเลขทะเบียนรถยนต์หรือรถแทรกเตอร์ และวัน เวลา ที่อนุญาตให้ใช้ทางนั้นไว้ด้วย แต่ไม่เกินคราวละ 1 ปี หากเห็นว่าไม่สมควรอนุญาตก็ให้แจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ เป็นหนังสือภายในเจ็ดวันทำการ

5. ผู้ใช้ประโยชน์ (ทั้งแนวทางที่ประกาศและแนวทางที่ต้องขออนุญาตฯ) จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ต่อไปนี้

(1) ห้ามนำเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าเข้าไปด้วย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นการเฉพาะครั้งคราว

(2) ต้องเข้าไปตามเส้นทางที่กำหนดไว้เท่านั้น

(3) ห้ามกระทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายแก่สภาพป่า ไม้ หรือของป่า หรือทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด หรือทราย

6. รายงานผลการพิจารณา พร้อมทั้งให้ความเห็นประกอบต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบต่อไป

7. การเข้าไป หรือผ่าน หรือใช้ทาง ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ สำหรับส่วนราชการที่เข้าไปปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบฯ นี้

กรณีการขออนุญาตเพื่อการนำ หรือปล่อยสัตว์เลี้ยง ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

1. ตรวจสอบว่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าใดที่ปรากฏว่า

(1) มีบริเวณที่จะปล่อยให้สัตว์เลี้ยงเข้าไปหากินในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้

(2) มีบริเวณที่สมควรห้ามปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ให้หน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนดพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด จัดให้มีการควบคุมการนำ หรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยประกาศกำหนดบริเวณที่อนุญาตให้นำ หรือปล่อย สัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณนั้น หรือห้ามปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณนั้น โดยปิดผังแสดงความหมายดัง กล่าวไว้ที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการกำนัน สถานีตำรวจ และที่ว่าการอำเภอแห่ง ท้องที่ที่ป่านั้นตั้งอยู่ และให้ปิดประกาศไว้ในที่ใกล้เคียงกับหลักเขต หรือป้าย หรือเครื่องหมายที่แสดงแนว เขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นด้วย

2. ผู้ซึ่งมีความประสงค์จะขออนุญาตนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณอื่น ซึ่งมีเขตห้ามปล่อยสัตว์เลี้ยงตาม (2) จะต้องยื่นคำขออนุญาตฯตามระเบียบฯ

3. ตรวจสอบคำขออนุญาตพร้อมเอกสารประกอบ หากไม่ครบถ้วนแจ้งให้ ผู้ขออนุญาตทราบโดยทันที

4. เจ้าหน้าที่ ต้องพิจารณาคำขอเช่นเดียวกับการผ่านทาง (ในข้อ4.)

5. ผู้ใช้ประโยชน์ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ต่อไปนี้

(1) ต้องนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น

(2) ต้องมีผู้ควบคุมดูแลรักษาสัตว์อย่างใกล้ชิด

(3) ห้ามนำเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าเข้าไปด้วย

(4) ห้ามกระทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายแก่สภาพป่า ไม้ หรือ ของป่า หรือทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด หรือทราย

6. รายงานผลการพิจารณา พร้อมทั้งให้ความเห็นประกอบต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อ แจ้งให้กรมป่าไม้ทราบต่อไป

การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้” ดังนั้น การขออนุญาตตามความในมาตรานี้ ผู้ขออนุญาตจึงต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ โดยกิจกรรมที่จะดำเนินการต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ เท่านั้น

การดำเนินการ จะต้องดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้ขออนุญาต

1.1 ต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ โดยกิจกรรมที่จะดำเนินการ ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษา หรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ สำหรับจำนวนเนื้อที่ที่ขออนุญาต จะต้องขอใช้พื้นที่ในจำนวนเนื้อที่ที่จำเป็นต้องใช้ประโยชน์จริง เท่านั้น

1.2 แบบเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการขออนุญาต ได้แก่

- รายละเอียดโครงการที่ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมป่าไม้แบบแปลนหรือแผนผังโครงการ หรือกิจกรรมที่จะดำเนินการและอื่น

- แผนที่แสดงจุดที่ตั้งบริเวณที่ขออนุญาต (แผนที่สังเขปและแผนที่ระวาง)

- แผนที่ท้ายกฎกระทรวงแสดงจุดที่ตั้งบริเวณที่ขออนุญาต

1.3 ประสานงานกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดและสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่เพื่อร่วมตรวจสอบพื้นที่

2. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

2.1 ตรวจสอบเอกสารประกอบการขออนุญาต หากไม่ครบถ้วนแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบโดยทันที

2.2 รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดและประสานงานกับสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่เพื่อนัดหมายผู้ขออนุญาตทำการตรวจสอบพื้นที่

2.3 ตรวจสอบสภาพพื้นที่ ให้ได้รายละเอียดข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในแบบรายงานการตรวจสอบสภาพป่า (ปส.18) ท้ายระเบียบกรมป่าไม่ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ ภายใน

เขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 โดยอนุโลม หากพื้นที่ที่ขออนุญาตเป็นพื้นที่ทับซ้อนหรือคาบเกี่ยวกับพื้นที่ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของกรมป่าไม้

ให้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมตรวจสอบยืนยันและให้ความเห็นประกอบการพิจารณาด้วย รวมทั้งให้จัดทำเอกสารประกอบการรายงาน เช่น

- ลงตำแหน่งแสดงบริเวณพื้นที่ที่ขออนุญาตในแผนที่ท้ายกฎกระทรวง แผนที่ 1:50,000 แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน แผนที่กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ

- จัดทำแผนที่มาตราส่วนที่เหมาะสม แสดงบริเวณที่ขออนุญาตพร้อมลงค่าพิกัดทางภูมิศาสตร์ที่ได้จากเครื่อง G.P.S.

- ให้มีการถ่ายภาพสีแสดงบริเวณพื้นที่ที่ทำการตรวจสอบสภาพป่า โดยถ่ายภาพตรงกลางแปลงที่ขออนุญาต และกระจายออกทั้ง 8 ทิศ รวมแล้วไม่น้อยกว่า 9 ภาพ

- ความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบสภาพป่าว่า ควรอนุญาต หรือไม่ควรอนุญาต เนื่องจากเหตุผลใด (เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบสภาพป่าจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป)

- เป็นพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ที่มีการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้พื้นที่ไว้อยู่ก่อนแล้วหรือไม่ หรือเป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตเดิมได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือแล้ว (ให้แนบหลักฐานประกอบ)

2.4 รายงานผลการตรวจสอบสภาพป่า พร้อมทั้งให้ความเห็นประกอบต่อจังหวัดหรือผู้ว่าการสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่ เพื่อพิจารณาและทำความเห็นเสนอกรมป่าไม้ต่อไป

การดำเนินการตามระเบียบฯ ซึ่งออกตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การขออนุญาตตามระเบียบฯนี้ เป็นการขออนุญาตเพื่อทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยผู้ประสงค์จะขออนุญาตต้องยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.29 หากเป็นบุคคลธรรมดา (มีสัญชาติไทยและบรรลุนิติภาวะแล้ว) หรือนิติบุคคล (จดทะเบียนในประเทศไทย และมีผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนของนิติบุคคล ต้องมีสัญชาติไทยเกินสองในสามของจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน และต้องถือหุ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมด)

คำจำกัดความในระเบียบฯ

“ป่าเสื่อมโทรม” หมายความว่า พื้นที่ป่าในบริเวณป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมดหรือบางส่วนที่ไม่มีค่าที่มีลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่น้อย และป่านั้นยากที่จะกลับฟื้นคืนได้ตามธรรมชาติ โดยมีลูกไม้ขนาดความสูงเกิน 2 เมตรขึ้นไป ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกินไร่ละ 20 ต้น หรือมีไม้ขนาดความโตวัดโดยรอบลำต้นที่สูง 130 เซนติเมตร ตั้งแต่ 50-100 เซนติเมตร ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกินไร่ละ 8 ต้น หรือมีไม้ขนาดความโตเกิน 100 เซนติเมตร ขึ้นไป ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกินไร่ละ 2 ต้น หรือพื้นที่ป่าที่มีไม้เข้าหลักเกณฑ์ทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าว เมื่อรวมกันแล้ว ต้องมีจำนวนไม่เกินไร่ละ 16 ต้น

“สวนป่า” หมายความว่า พื้นที่ที่ได้ทำการปลูกและบำรุงรักษาพันธุ์ไม้ที่มุ่งหวังการใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้เป็นหลัก

“พืชควบ” หมายความว่า พืชที่ปลูกในสวนป่าควบคู่กับพันธุ์ไม้ที่ปลูก

“ไม้ยืนต้น” หมายความว่า พันธุ์ไม้ขนาดใหญ่หรือไม้ที่มีผลและมีอายุยืนนาน สามารถนำเนื้อไม้ไปใช้ประโยชน์ได้

“ไม่มีค่า” หมายความว่า ไม้ที่มีชื่อตามบัญชีที่กรมป่าไม้ประกาศกำหนดให้เป็นไม่มีค่า

การดำเนินการตามระเบียบฯ จะต้องดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้ขออนุญาต

1.1 จะต้องกรอกข้อมูลในแบบคำขออนุญาต ป.ส.29 ให้ครบถ้วนถูกต้อง โดยจำนวนเนื้อที่ที่ขออนุญาต จะต้องขอใช้พื้นที่ในจำนวนเนื้อที่ที่จำเป็นต้องใช้ประโยชน์จริงเท่านั้น และจะต้องเป็นไปตามที่ระเบียบฯ กำหนดไว้

1.2 แนบเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขออนุญาต ได้แก่

- คำชี้แจง เกี่ยวกับเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขออนุญาต
- รายละเอียดโครงการ แบบแปลน หรือแผนผังโครงการ หรือกิจกรรมที่ขอ

อนุญาตและอื่นๆ

- แผนที่แสดงจุดที่ตั้งบริเวณที่ขออนุญาต(แผนที่สังเขปและแผนที่ระวาง)
- หนังสือมอบอำนาจ
- สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัว (ผู้มอบและผู้รับมอบอำนาจ)
- สำเนาหลักฐานการจดทะเบียนนิติบุคคล หรือหนังสือรับรองการจดทะเบียน

นิติบุคคล

- ความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และบันทึกยินยอมแก้ไขปัญหาราษฎร หรือปัญหาใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นภายหลังจากที่ได้รับอนุญาตด้วยตนเอง

- กรณีส่วนราชการขอใช้พื้นที่มากกว่า 20 ไร่ ให้แนบรายงานเหตุผลและความจำเป็นในการขอใช้พื้นที่ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากเจ้าสังกัดระดับกระทรวง

1.3 ยื่นเรื่องราวคำขออนุญาตพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดท้องที่

1.4 จ่ายเงินค่าธรรมเนียมแบบพิมพ์คำขอ (ฉบับละ 1 บาท)

1.5 นำเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพพื้นที่บริเวณที่ขออนุญาตตามกำหนดนัดหมาย

1.6 ดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือทางราชการกำหนดให้ปฏิบัติ

หรือละเว้นการปฏิบัติ

2. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

2.1 ตรวจสอบคำขออนุญาตพร้อมเอกสารประกอบ หากไม่ครบถ้วนแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบโดยทันที

2.2 รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดและประสานงานกับสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่เพื่อกำหนดหมายผู้ขออนุญาตทำการตรวจสอบพื้นที่

2.3 เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ ต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป โดยต้องตรวจสอบสภาพพื้นที่ ให้ได้รายละเอียดข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในแบบรายงานการตรวจสอบสภาพป่า (ป.ส. 30) หากพื้นที่ที่ขออนุญาตเป็นพื้นที่ทับซ้อนหรือคาบเกี่ยวกับพื้นที่ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ให้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมตรวจสอบยืนยันและให้ความเห็นประกอบการพิจารณาด้วย รวมทั้งจัดทำเอกสารประกอบการรายงาน เช่น

- ลงตำแหน่งแสดงบริเวณพื้นที่ที่ขออนุญาตในแผนที่ท้ายกฎกระทรวง แผนที่ 1:50,000 แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 แผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน แผนที่กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ

- จัดทำแผนที่มาตราส่วนที่เหมาะสม แสดงบริเวณที่ขออนุญาตพร้อมลงค่าพิกัดทางภูมิศาสตร์ที่ได้จากเครื่อง G.P.S.
- ให้มีการถ่ายภาพสีแสดงบริเวณพื้นที่ทำการตรวจสอบสภาพป่าโดยถ่ายภาพตรงกลางแปลงที่ขออนุญาต และกระจายออกทั้ง 8 ทิศ รวมแล้วไม่น้อยกว่า 9 ภาพ
- ความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบสภาพป่าว่า ควรอนุญาต หรือไม่ควรอนุญาต เนื่องจากเหตุผลใด
- เป็นพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ที่มีการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้พื้นที่ไว้ก่อนแล้วหรือไม่ หรือเป็นกรณีที่ได้รับอนุญาตเดิมได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือแล้ว (ให้แนบหลักฐานประกอบ)
- การขออนุญาตในกรณีที่หนังสืออนุญาตฉบับเดิมสิ้นอายุ ให้ตรวจสอบและแจ้งให้ทราบเป็นการเพิ่มเติมด้วยว่า ผู้รับอนุญาตได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับอนุญาตไปแล้วเป็นเนื้อที่เท่าใด ได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่แนบท้ายหนังสืออนุญาตครบถ้วนถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

2.4 รายงานผลการตรวจสอบสภาพป่า พร้อมทั้งให้ความเห็นประกอบต่อจังหวัดหรือผู้ว่าการสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่ ภายใน 30 วัน เพื่อพิจารณาและทำความเห็นเสนอกรมป่าไม้ต่อไป

3. หลักเกณฑ์ นโยบาย และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

3.1 หลักเกณฑ์ตามระเบียบฯ กำหนดว่าพื้นที่ที่จะพิจารณาอนุญาตได้ จะต้องเป็นพื้นที่ดังนี้

- จำนวนพื้นที่ที่อนุญาต แต่ละราย ครั้งละไม่เกิน 2,000 ไร่ โดยมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินสามสิบปี
- ไม่เป็นพื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้
- ไม่อยู่ในพื้นที่ป่าที่มีสภาพเป็นป่าต้นน้ำลำธาร ชั้นที่ 1 เอ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528 เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2529 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2531 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2534 และเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538
- ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามณฑลหรือการบริหารส่วนตำบลท้องที่หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ป่านั้นตั้งอยู่
- ต้องเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมตามระเบียบฯ นี้

3.2 นโยบาย

- ให้หลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนป่าของรัฐ
- ให้หลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ติดอยู่ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535

- กรณีพื้นที่ที่ขออนุญาตติดอยู่ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ ตามมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 ให้ดำเนินการ ดังนี้

1. ให้ตรวจสอบว่าพื้นที่ที่ขออนุญาตเป็นพื้นที่ที่ได้ส่งมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม รับไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินหรือไม่ หากเป็นพื้นที่ส่งมอบ ให้ตรวจสอบด้วยว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่สมควรที่จะนำไปปฏิรูปที่ดิน ซึ่งอยู่ในข่ายที่จะต้องกันคินกรมป่าไม้อย่างไร หรือไม่ ให้แนบหลักฐานการกันคินด้วย

2. กรณีเป็นพื้นที่ที่กรมป่าไม้มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนำไปปฏิรูปที่ดิน และมีได้กันกลับคินกรมป่าไม้ หากมีผู้มาขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน และที่ดินนั้นยังไม่พ้นสภาพการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ต้องได้รับหนังสือยืนยันจากสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าไม่ประสงค์จะนำพื้นที่ดังกล่าวไปดำเนินการปฏิรูปที่ดิน

- กรณีผู้ขออนุญาตเป็นส่วนราชการ จะต้องเป็นต้นสังกัดของหัวหน้าส่วนราชการ หรือจะต้องมีหลักฐานการมอบอำนาจจากต้นสังกัดให้เป็นผู้ยื่นคำขอแทนด้วย

- การพิจารณาให้ความเห็นของจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ลงนามเสนอความเห็นชอบเรื่องราวการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าไม้

- การอนุญาตเพื่อทำการปลูกสร้างสวนป่า ประเภทไม้โตเร็ว ในเนื้อที่ตั้งแต่ 100 ไร่ ขึ้นไป ให้กำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม ให้ผู้รับอนุญาต ต้องทำการปลูกไม้ดีมีค่า (ไม้เศรษฐกิจ) ในท้องถิ่นตามที่กรมป่าไม้กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต หลังจากดำเนินการปลูกสร้างสวนป่าประเภทไม้โตเร็วไปแล้ว เป็นเวลา 5 ปี โดยปลูกไม้ดีมีค่าปีละไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1 ของพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต จนครบภายในระยะเวลา 10 ปี

- การตรวจสอบและพิจารณาเรื่องราวคำขอใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ทุกลักษณะ เจ้าหน้าที่ผู้ออกไปตรวจสอบสภาพป่าในครั้งแรก ต้องใช้ดุลยพินิจโดยยึดหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ประกอบการพิจารณาด้วย โดยไม่จำเป็นว่าเมื่อผู้ขอยื่นคำขอมานในเนื้อที่เท่าใด แล้วต้องอนุญาตให้ในเนื้อที่เท่า่นั้น หากเห็นว่าพื้นที่ที่ขออนุญาตบริเวณใดมีไม้ที่มีขนาดความโตตั้งแต่ 50-100 ซม. หรือมีลูกไม้ขนาดเล็กขึ้นอยู่หนาแน่น ก็ไม่ควรพิจารณาอนุญาต หรือหากจะอนุญาตก็พิจารณากันพื้นที่บริเวณดังกล่าวออก โดยให้ระบุไว้ในแผนที่แสดงจุดที่ตั้งให้ชัดเจนด้วยว่า ส่วนใดที่กันออก เนื้อที่เท่าใด เหลือพื้นที่ที่เห็นควรอนุญาตได้เนื้อที่เท่าใด พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นประกอบด้วย

3.3 มติคณะรัฐมนตรี

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2511 ข้อ 1 กำหนดว่า บริเวณป่าที่ คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หากทบวงการเมืองใดประสงค์ที่จะเข้าใช้ประโยชน์โดยไม่

ตัดพื้นที่ที่ขอใช้ประโยชน์ออก ให้เป็นอำนาจของกระทรวงเกษตร (ปัจจุบันเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณานุมัติได้ โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2512 กำหนดว่า การอนุญาตให้บุคคลหรือนิติบุคคลเข้าใช้ประโยชน์ในเขตป่าที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ โดยไม่ตัดพื้นที่ที่ขอใช้ประโยชน์ออกจากเขตป่าที่ได้จำแนกไว้แล้ว ให้เป็นอำนาจของกระทรวงเกษตร (ปัจจุบันเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณานุมัติได้โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2523 เห็นชอบตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ กรณีมีส่วนราชการใดเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ก่อนได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นการปฏิบัติไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ ให้กรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายโดยเด็ดขาด โดยการเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ของส่วนราชการต่างๆ ทุกกรณี จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ โดยจะต้องได้รับอนุมัติให้ใช้พื้นที่จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันเป็นกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) เสียก่อนจึงจะเข้าไปดำเนินการได้

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำปิง-วัง

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2529 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำยม-น่าน

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2531 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำมูลและชี

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2532 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการกำหนดสภาพป่าเสื่อมโทรม

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคใต้ และข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 ให้ระงับการพิจารณานุญาตให้เข้าทำประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ เพื่อการปลูกสร้างสวนป่าภาคเอกชนไว้ชั่วคราว และให้คณะทำงานที่คณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติแต่งตั้ง ศึกษาพิจารณาหามาตรการควบคุมเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติที่สอดคล้องตามแนวนโยบายการส่งเสริมการปลูกสร้างสวนป่าภาคเอกชนต่อไป

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2534 ให้ระงับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยเด็ดขาด โครงการที่สามารถจะดำเนินการในเขตพื้นที่ป่าชายเลนได้ จะต้องเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543 และวันที่ 17 ตุลาคม 2543

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2534 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคตะวันออก และข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตลุ่มน้ำ

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม 2535 จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ เป็น 3 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (โซน C), พื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (โซน E) และพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม (โซน A)

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2535 การอนุมัติให้เข้าทำประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ เพื่อการปลูกสร้างสวนป่าภาคเอกชนให้เร่งรัดการพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีที่เข้าเงื่อนไขครบทั้ง 5 ประการ ดังนี้

1. เป็นการสร้างสวนป่าตามประเภทไม้ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535
2. เป็นการดำเนินการโดยผู้เข้าครอบครองอยู่เดิมมาไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยมีหลักฐานยืนยันพิสูจน์ได้
3. เป็นการเปลี่ยนกิจกรรมการเกษตรจากข้าว หรือพืชไร่มาเป็นวนเกษตร หรือสวนป่า

4. การดำเนินการวนเกษตรหรือสวนป่า ตามข้อ 3. จะต้องมีหลักฐานที่ตรวจสอบได้ว่า ได้เริ่มดำเนินการในพื้นที่ที่จะขออนุญาตแล้วอย่างชัดเจน

5. ให้ขอเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าได้ครอบครัวยังไม่เกิน 50 ไร่

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2536 เห็นชอบตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ ที่มีความเห็นว่า หากพิจารณายกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2535 อาจก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ตามมา จึงเห็นควรมอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รับไปพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตปลูกสร้างสวนป่าภาคเอกชนให้เอื้ออำนวยประโยชน์แก่เกษตรกรรายย่อยในพื้นที่ ตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยยังไม่ต้องยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2535 ในขณะนี้

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2536 อนุมัติผ่อนผันให้ส่วนราชการที่ดำเนินการตามโครงการพระราชดำริและโครงการเพื่อความมั่นคง เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าที่ขออนุญาตได้เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน จนกว่าจะได้รับอนุญาตตามระเบียบและกฎหมายที่ว่าด้วยป่าไม้

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2537 อนุมัติในหลักการให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้อนุญาตให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การของรัฐ เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติมเพื่อดำเนินการตามโครงการที่มีความสำคัญของชาติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หรือเป็นการดำเนินการตามโครงการพระราชดำริ และพื้นที่นั้นไม่ขัดกับหลักเกณฑ์ตามระเบียบ กฎหมาย และมติคณะรัฐมนตรีอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่ได้กำหนดทางปฏิบัติไว้แล้ว โดยให้หน่วยงานเจ้าของโครงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์

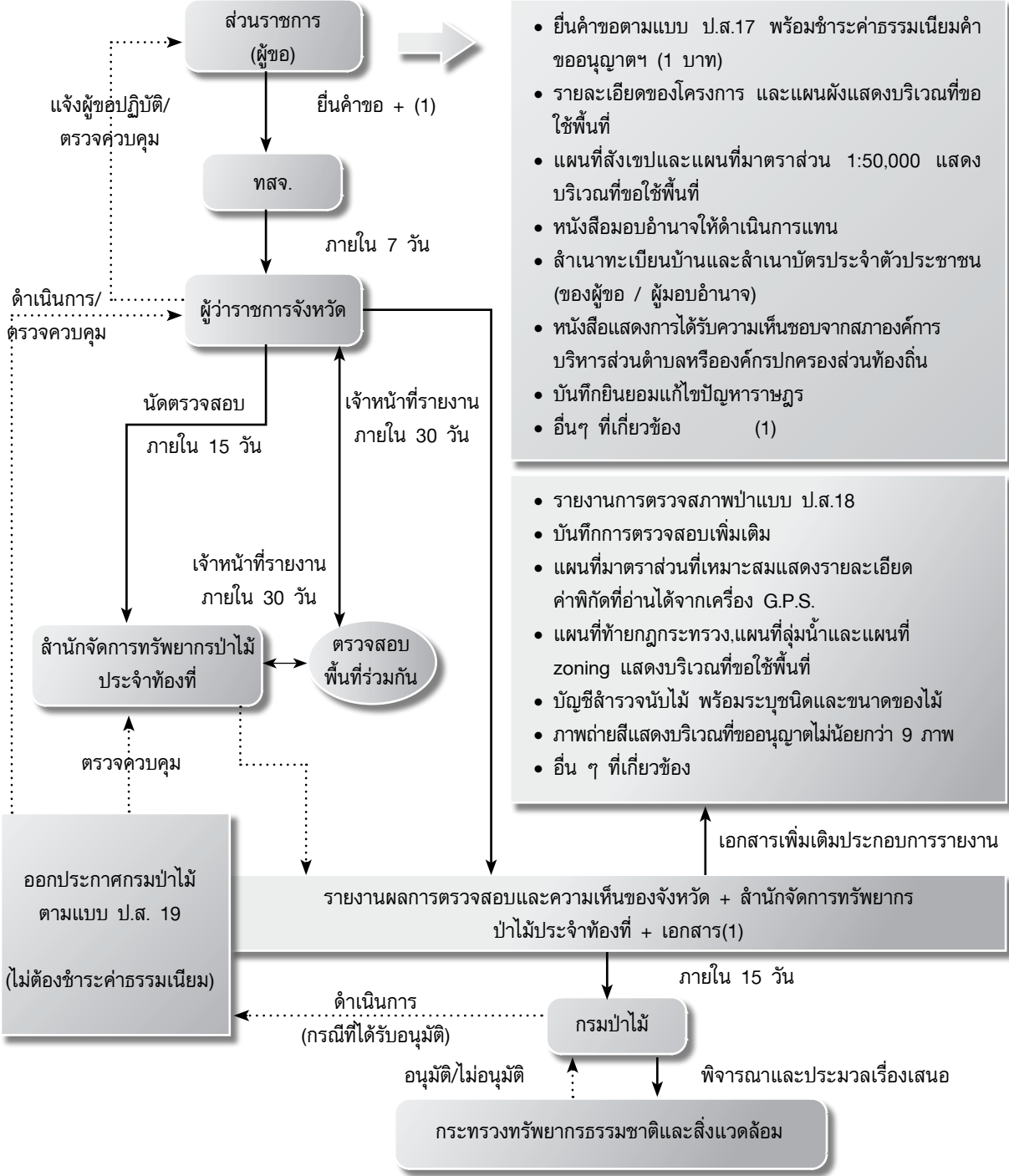

ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ ตามโครงการประเภทต่างๆ ตามแนวทางปฏิบัติที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้กำหนดไว้ เพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรายไป (ปัจจุบันได้โอนมาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ก่อนที่จะอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม (ปรับปรุงโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2538 และทบทวนโดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2538)

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคตะวันตก ภาคกลาง และลุ่มน้ำป่าสัก และการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนอื่นๆ (ลุ่มน้ำชายแดน)

- มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2539 ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2532 (ที่ให้หลักเลียงการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1) โดยเคร่งครัด และให้สำรวจ หากมีส่วนราชการหรือหน่วยงานหรือบุคคลใดเข้าใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างจริงจัง

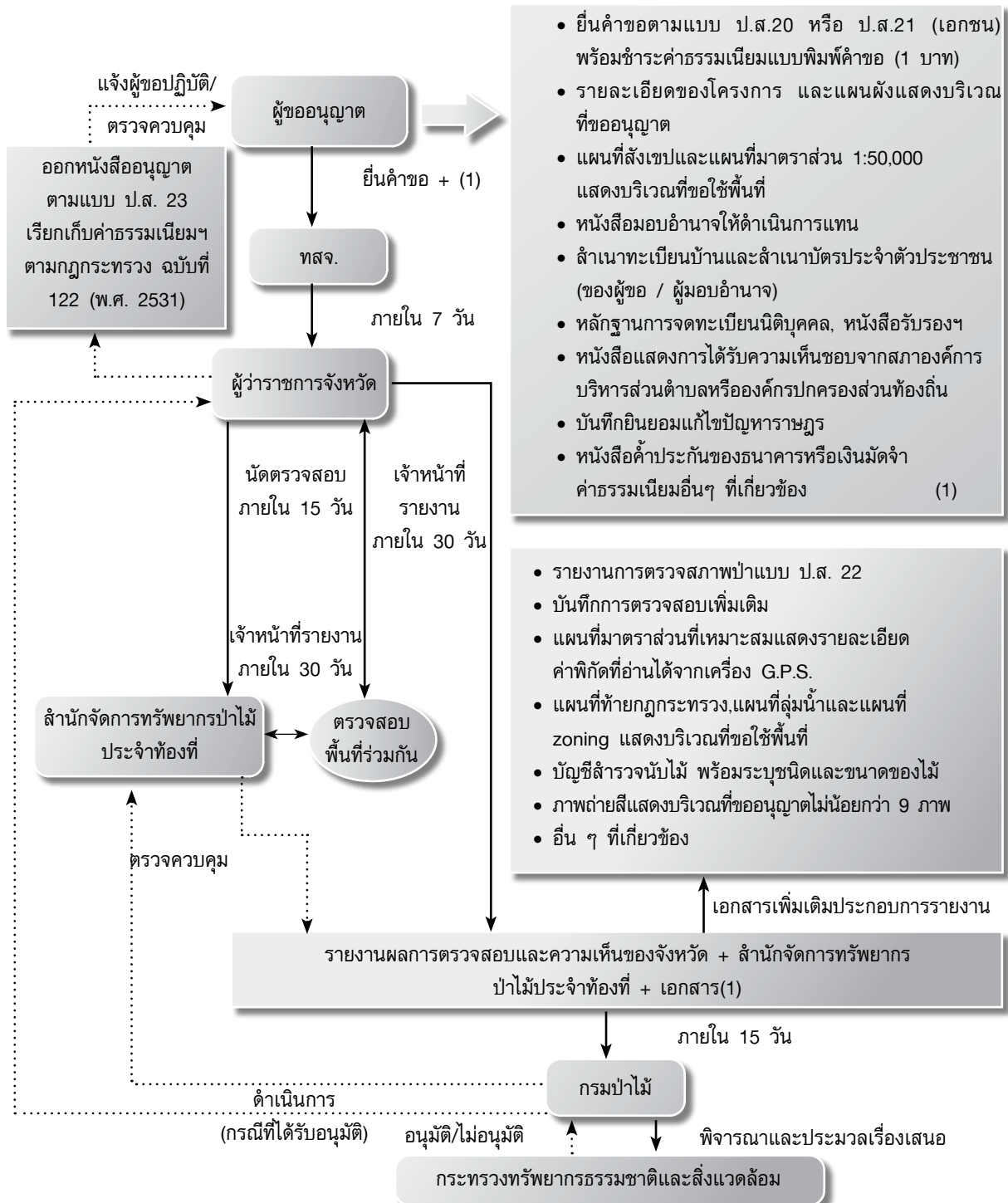
**การใช้พื้นที่ของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ
ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ตามมาตรา 13 ทวิ)**

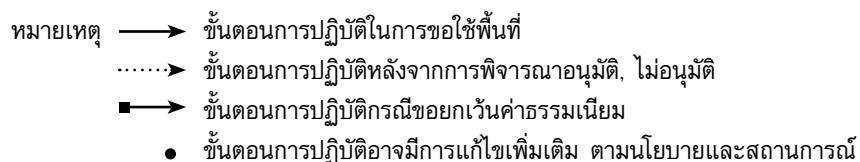

หมายเหตุ → ขั้นตอนการปฏิบัติในการขอใช้พื้นที่
→ ขั้นตอนการปฏิบัติหลังจากที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและพิจารณาแล้ว
 ● ขั้นตอนการปฏิบัติอาจมีการแก้ไขเพิ่มเติม ตามนโยบายและสถานการณ์

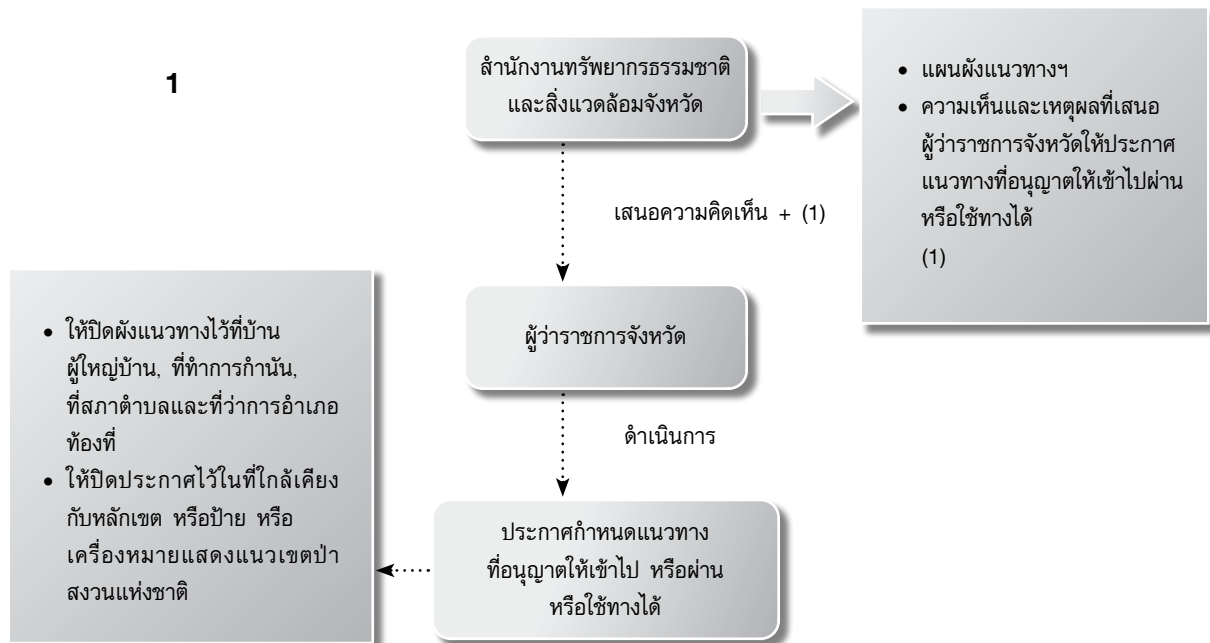

การขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ตามมาตรา 16 (ยกเว้นการทำเหมืองแร่และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง)

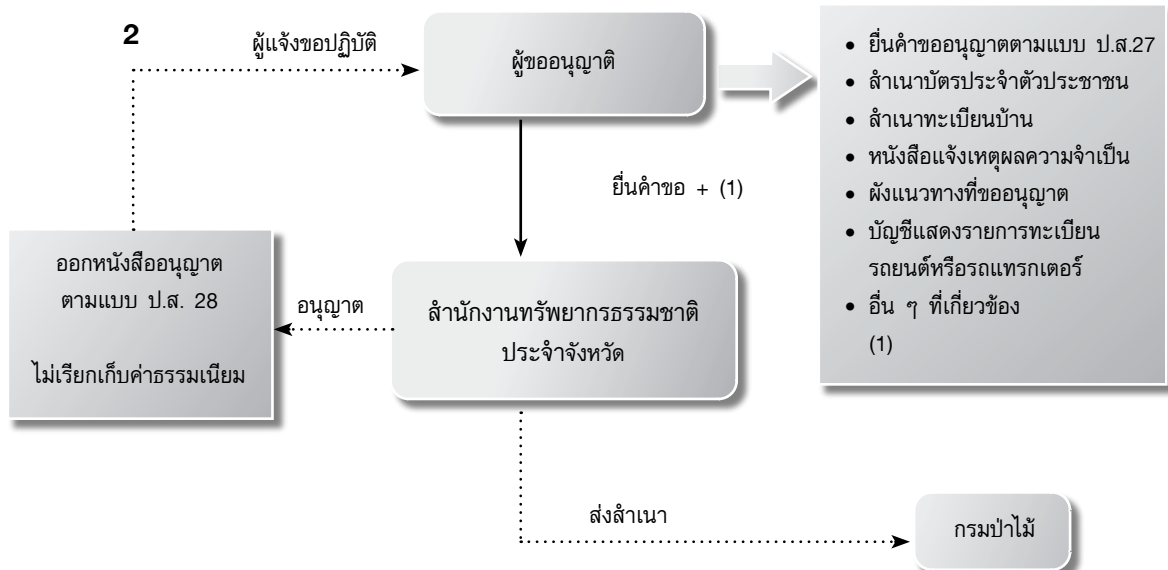

การขออนุญาตใช้ประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องการเข้าไป การผ่าน หรือการใช้ทาง ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ตามมาตรา 18)

การใช้ทางนอกเหนือจากแนวทางที่ประกาศกำหนดหรือการใช้ทางโดยรถยนต์

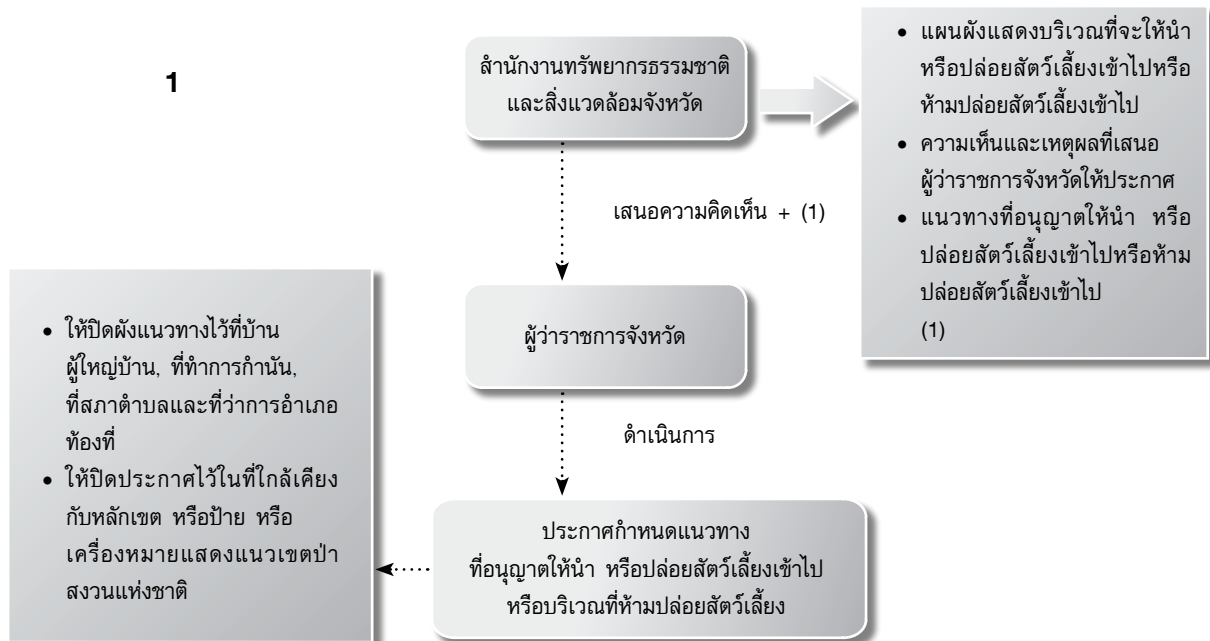

หมายเหตุ

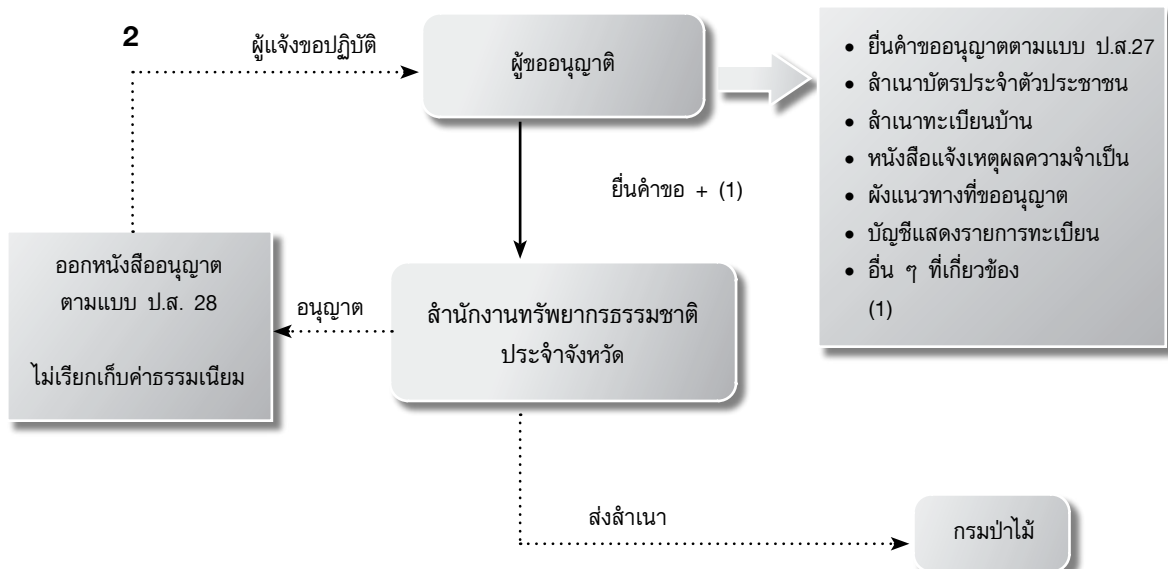
- ทางหมายถึงทางทุกประเภท ยกเว้นทางตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง
- ส่วนราชการได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต
- ➔ ขั้นตอนการปฏิบัติในการขออนุญาต
- ➔ ขั้นตอนการปฏิบัติหลังจากการพิจารณาของ ทสจ.
- ขั้นตอนการปฏิบัติอาจมีการแก้ไขเพิ่มเติม ตามนโยบายและสถานการณ์

การขออนุญาตใช้ประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องการนำ หรือปล่อยสัตว์เลี้ยง เข้าไปภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ตามมาตรา 18)

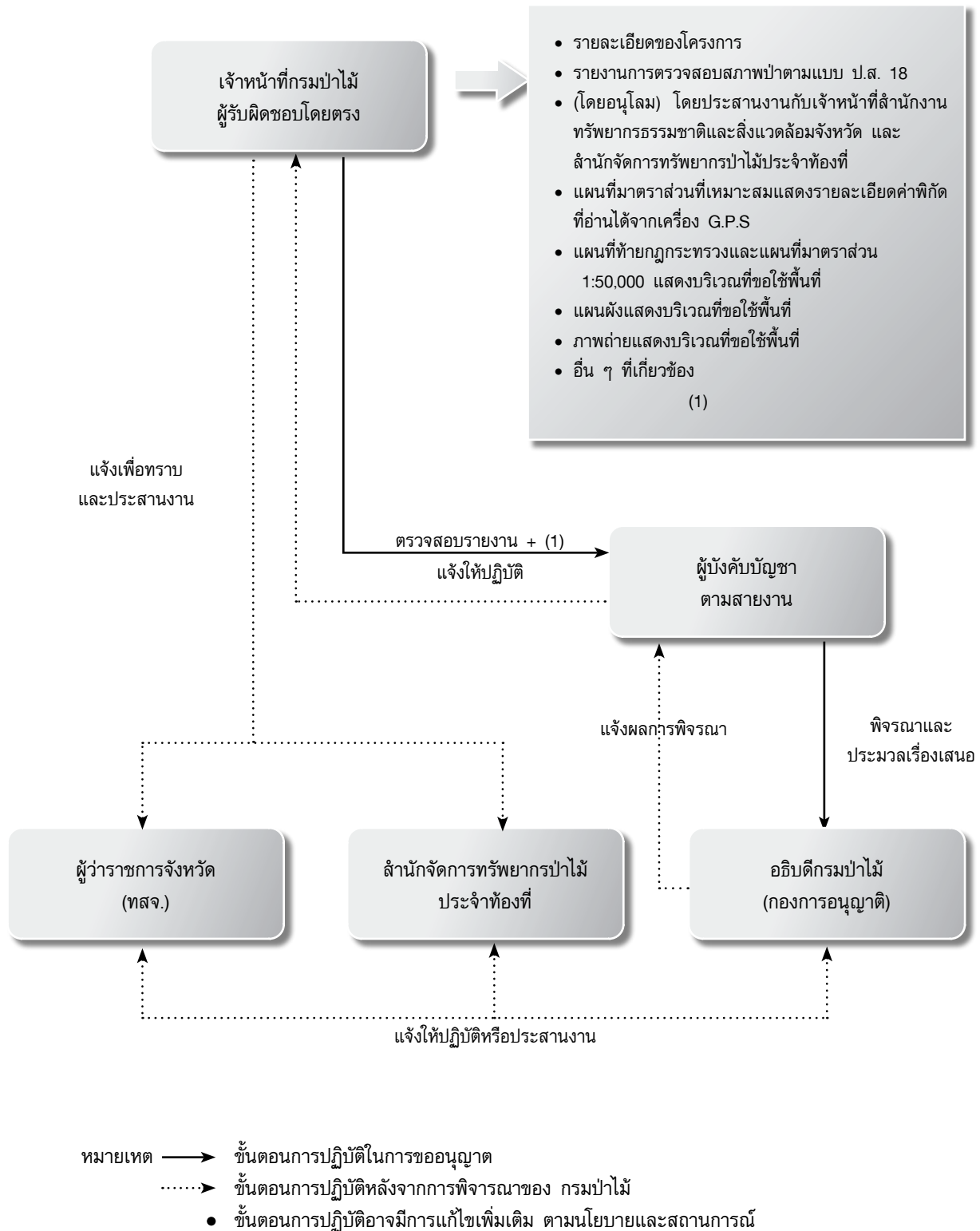

การนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงนอกเขตประกาศกำหนด

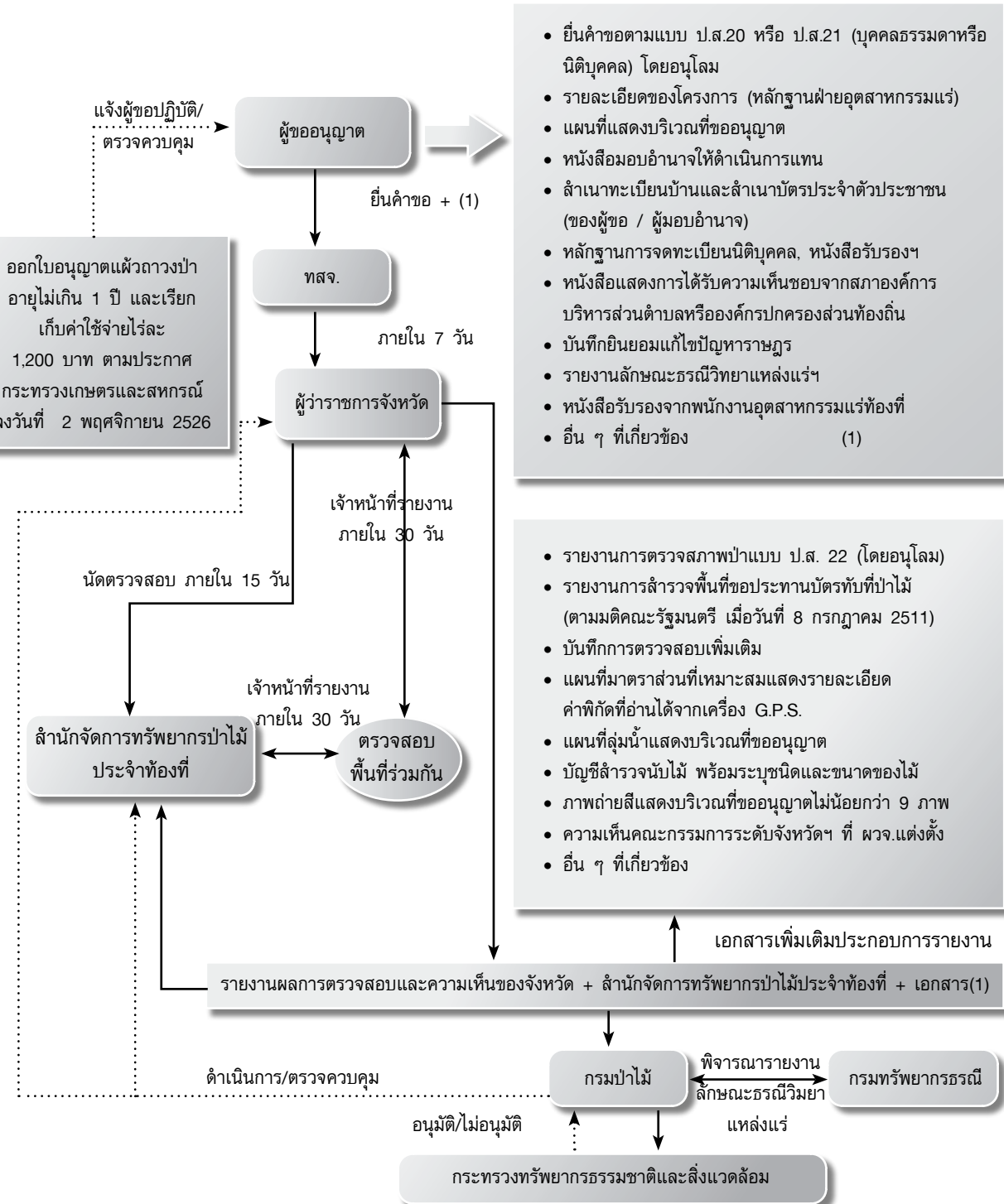

- หมายเหตุ → ขั้นตอนการปฏิบัติในการขออนุญาต
- → ขั้นตอนการปฏิบัติหลังจากการพิจารณาของ ทสจ.
- ขั้นตอนการปฏิบัติอาจมีการแก้ไขเพิ่มเติม ตามนโยบายและสถานการณ์

การใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ (ตามมาตรา 19)

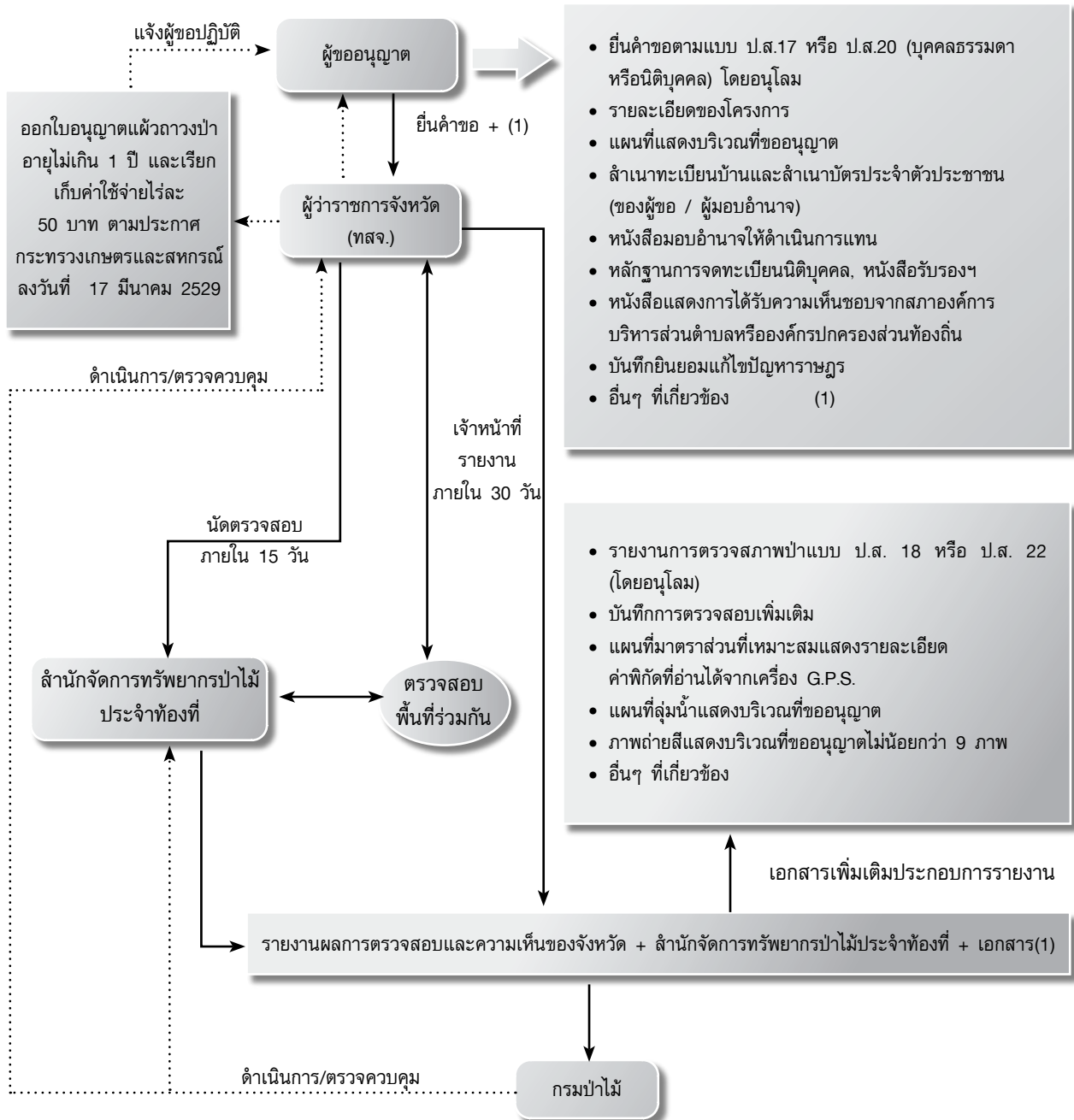
การขออนุญาตเข้าทำประโยชน์เพื่อการทำเหมืองแร่ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
ในพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา (1)

หมายเหตุ → ขั้นตอนการปฏิบัติในการขอเข้าทำประโยชน์
→ ขั้นตอนการปฏิบัติหลังจากที่กรมป่าไม้พิจารณาแล้ว
 • ขั้นตอนการปฏิบัติอาจมีการแก้ไขเพิ่มเติม ตามนโยบายและสถานการณ์

การขออนุญาตเข้าทำประโยชน์เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 4 (1) (ยกเว้นการทำเหมืองแร่และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง)

- หมายเหตุ → ขั้นตอนการปฏิบัติในการขออนุญาต
-> ขั้นตอนการปฏิบัติหลังจากที่กรมป่าไม้พิจารณาแล้ว
- ขั้นตอนการปฏิบัติอาจมีการแก้ไขเพิ่มเติม ตามนโยบายและสถานการณ์